

Evangelium

COLLABORATORS

	<i>TITLE :</i> Evangelium		
<i>ACTION</i>	<i>NAME</i>	<i>DATE</i>	<i>SIGNATURE</i>
WRITTEN BY		August 7, 2022	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME

Contents

1	Evangelium	1
1.1	Evangelium S. Jana - Obsah	1
1.2	Evangelium S. Jana - Kapitola 1.	2
1.3	Evangelium S. Jana - Kapitola 2.	5
1.4	Evangelium S. Jana - Kapitola 3.	7
1.5	Evangelium S. Jana - Kapitola 4.	9
1.6	Evangelium S. Jana - Kapitola 5.	12
1.7	Evangelium S. Jana - Kapitola 6.	15
1.8	Evangelium S. Jana - Kapitola 7.	19
1.9	Evangelium S. Jana - Kapitola 8.	21
1.10	Evangelium S. Jana - Kapitola 9.	25
1.11	Evangelium S. Jana - Kapitola 10.	27
1.12	Evangelium S. Jana - Kapitola 11.	29
1.13	Evangelium S. Jana - Kapitola 12.	32
1.14	Evangelium S. Jana - Kapitola 13.	35
1.15	Evangelium S. Jana - Kapitola 14.	38
1.16	Evangelium S. Jana - Kapitola 15.	40
1.17	Evangelium S. Jana - Kapitola 16.	42
1.18	Evangelium S. Jana - Kapitola 17.	44
1.19	Evangelium S. Jana - Kapitola 18.	46
1.20	Evangelium S. Jana - Kapitola 19.	49
1.21	Evangelium S. Jana - Kapitola 20.	51
1.22	Evangelium S. Jana - Kapitola 21.	54

Chapter 1

Evangelium

1.1 Evangelium S. Jana - Obsah

Evangelium S. Jana

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.2 Evangelium S. Jana - Kapitola 1.

Evangelium S. Jana (J)

EVANGELIUM PODLE (SEPSÁNÉ SVAT\$\\div\$HO) JANA.

Evangelista s. Jan vypisuje v tomto Evangelium:

I. O KristovÁ osobÁ, dvoje pòirozenÉ, totiÚ BoÚsk\$\\times\$a lidsk\$\\times\$majÉcÉ, ÁehoÚ jist\$\\times\$a nepòemoÚen\$\\times\$dÈvody klade.

II. O jeho Õòadu neb práci, kterouÚ po tòi l\$\\times\$ta a nÁkterÙ véce mÁsÉc konati ráÁil, i o jeho smrti a vzkÒÉÓenÉ. Tu pak Kristovu práci rozdÁluje na Áas Átyò velikonocÉ, kter\$\\times\$Ú od jeho kòtu aÚ do jeho usmrcenÉ pòebÁhly. Nebo co kÁzal i Áinil okolo prvnÉ velikonoci (a tak prvnÉho l\$\\times\$ta po sv\$\\times\$m kòtu), to zavòeno jest ve tòech kapitolÁch pòednÉch. Co pak druh\$\\times\$ho l\$\\times\$ta Õòadu sv\$\\times\$ho pòi druh\$\\times\$ velikonoci dobr\$\\times\$ho zpÈsobil, to jest obsaÚeno dvÁma kapitolami, totiÚ Átvrtou a pÁtou. Co se pak dÁlo od t\$\\times\$druh\$\\times\$ velikonoci aÚ do tòetÉ (a tak tòetÉho l\$\\times\$ta Õòadu Kristova), tot\$\\times\$Ú pÁknÁ jest vypsÁno v kapitolÁch pÁti: od 6. aÚ do 10. neb radÁji 11. Pòi Átvrt\$\\times\$ pak velikonoci a tak pòi zaÁátku Átvrt\$\\times\$ho l\$\\times\$ta po kòtu sv\$\\times\$m, jak\$\\times\$ milostn\$\\times\$ kÁzÁnÉ i divy PÁN

Áinil i jak ohavnÁ jest z svÁta sveden a slavnÁ vzkÒÉÓen, to se pokládÁ v kapitolÁch jedenÁcti, od 10. aÚ do konce. AÁkoli pak evangelista tento spolu s jinÛmi Úivot i smrt Kristovu vypsál, avÓak nÁkter\$\\times\$ òeÁi i divy, od jinÛch evangelistÈ mlÁenÈm pomínut\$\\times\$, pòipomÈnÁ. òeÁi tyto jsou: RozmlouvÁnÉ s Nikod\$\\times\$mem o rodu nov\$\\times\$m (kap. 3.), s SamaritÁnkou o vodÁ Úiv\$\\times\$ (kap. 4.), s úidy o uzdravenÉ ÁlovÁka od tòidcÉti a osmi let nemocn\$\\times\$ho (kap. 5.), s zÁstupy o chlebu Úivota (kap. 6.), s úidy v chrÁmÁ, kdeÚ jim slepotu a zlost jejich vyÁEtÁ (kap. 8.), o dobr\$\\times\$m PastÛòi a ovcech (kap. 10.), s Martou o vzkÒÉÓenÉ (kap. 11.), s uÁedlnÈky pòi veÁeòi i po veÁeòi poslednÉ, obzvlÁÓtnÁ o Duchu svat\$\\times\$m (kap. 14., 15., 16.), modlitba za uÁedlnÈky i vÓecku cÈrkev svatou Otci obÁtovanÁ (kap. 17.), rozmlouvÁnÉ s TomÁóem o véòe (kap. 20.), s Petrem o lÁsce (kap. 21.). Divov\$\\times\$ pak tito jsou: Divn\$\\times\$ vody v véno promÁnÁnÉ (kap. 2.), syna nÁjak\$\\times\$mu sluÚebnÈku (kap. 4.) a ÁlovÁka od tòidceti osmi let nemocn\$\\times\$ho uzdravenÉ (kap. 5.), ÁlovÁku od narozenÉ slep\$\\times\$mu zraku navrÁcenÉ (kap. 9.), Lazara

z mrtvých vzkřeseni (kap. 11.), množství ryb polapeni (kap. 21.).

MÁ kapitol 21.

Kapitola 1.

Svěctvé svatých Jana o pravém Božství i o Alověnstvé Krista Pána. 15. Svěctvé tš i Jana Kötitele o Beránku Božém Kristu Pánu, jehož předchědce byl; 37. povolání učedníků nákerých.

1: Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Běh.

2: To bylo na počátku u Boha.

3: Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.

4: V něm život byl, a život byl světlo lidí.

5: A to světlo v temnostech světě, ale tmy ho neobsáhly.

6: Byl Alověk poslaný od Boha, jemuž jměno bylo Jan.

7: Ten přišel na svěctvé, aby svědčil o tom Světle, aby všichni uvěřili skrze něho.

8: Nebyl on to světlo, ale <poslán byl,> aby svěctvé vydával o tom Světle.

9: <Ten> byl to pravé světlo, jenž osvěcuje každého Alověka přicházejícího na svět.

10: Na svět byl, a svět skrze něho učiněno jest, a svět ho nepoznal.

11: Do všeho vlastního přišel, a vlastní jeho nepřijali ho.

12: Ktež pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božemi býti, <toti> těm, ktež ve jměno jeho,

13: Ktež to ne ze krve, ani z vôle těla, ani z vôle muže, ale z Boha zplozeni jsou.

14: A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce,) plně milosti a pravdy.

15: Jan svěctvé vydával o něm, a volal, ůka: Tento jest, o němž jsem pravil, ůe po mně přišel, předel mne; nebo přednájě jest neví jě.

16: A z plnosti jeho my všichni vzali jsme, a <to> milost za milost.

17: Nebo zákon skrze Mojžě děn jest, <ale> milost a pravda skrze Jež Krista stala se jest.

18: Boha ůádně nikdy neviděl, <ale> jednorozený Syn, který jest v lěnu Otce, on jest nám vypravil.

19: A toto jest svěctvé Janovo, když poslali ůidš z Jeruzalšma kně a Levěty, aby se ho otázali: Ty kdo jsi?

20: I vyznal a nezapřel, a vyznal: ůe jě nejsem ten Kristus.

21: I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I ůekl: Nejsem.

<Tedy> jsi ten Prorok? Odpověděl: Nejsem.

22: I ůekli jemu: Kdžs <pak>? Aů odpověd dāme těm, ktež nās poslali. Co pravě ůe sám o sobě?

23: ůekl: Jě <jsem> hlas volajícího na pouťi: Spravte cestu Pānā, jakož povāděl Izaiáš prorok.

24: Ti pak, ktež byli poslāni, z farizeů byli.

25: I otázali se ho a ůekli jemu: Proč tedy kůtě, ponāvadů ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani Prorok?

26: Odpověděl jim Jan, ůka: Jě kůtēm vodou, ale uprostřed vās

stojÉ, jehoÚ vy neznÁte.

27: Ten <aÁkoli> po mnÁ pòioel, <vÓak> pòedÓel mne, u jehoÚto obuvi jÁ nejsem hoden rozvÁzati òemš\times\$nka.

28: Toto v Betabaòe stalo se za JordÁnem, kdeÚto Jan kòtil.

29: Druhš\times\$ho <pak> dne uzòel Jan JeÚÉÓe, an jde k nÁmu. I dÉ: Aj, BerÁnek BoÚÉ, kterÛÚ snÉMÁ hòÉch svÁta.

30: Tentoò jest, o kterš\times\$mú jsem jÁ pravil, Úe za mnou jde muÚ, kterÛÚ mne pòedÓel; nebo pòednÁjÓÉ jest neÚli jÁ.

31: A jÁ jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskš\times\$mu, proto jsem jÁ pòioel, kòtÁ vodou.

32: A svÁdectvÉ vydal Jan, òka: VidÁl sem Ducha sstupujÉcÉho jako holubice s nebe, a zÉstal na nÁm.

33: A jÁ jsem ho neznal, ale kterÛÚ mne poslal kòtÉti vodou, ten mi òekl: Nad kÛmÚ uzòÉÓ Ducha sstupujÉcÉho a zÉstÁvajÉcÉho na nÁm, tenò jest, kterÛÚ kòtÉ Duchem svatÛm.

34: A jÁ jsem vidÁl, a svÁdectvÉ jsem vydal, Úe on jest ten Syn BoÚÉ.

35: Druhš\times\$ho pak dne opÁt stÁl Jan, a z uÁedlnÉkÉ jeho dva,

36: A uzòev JeÚÉÓe, an se prochÁzÉ, òekl: Aj, BerÁnek BoÚÉ.

37: I slyÓeli ho dva uÁedlnÉci mluvÉcÉho, a Óli za JeÚÉÓem.

38: I obrÁtiv se JeÚÉÓ, a uzòev je, ani jdou za nÉM, dÉ jim:

[39.] Co hledÁte?

39: A oni òekli jemu: Rabbi, (jenÚ se vyklÁdÁ: Mistòe,) kde bydlÉÓ?

40: DÉ jim: PojÁte a vizte. <I> Óli, aby vidÁli, kde by bydlil, a zÉstali u nÁho ten den; neb bylo <jiÚ> okolo desÁtš\times\$ hodiny.

41: Byl <pak> Ondòej, bratr óimona Petra, jeden ze dvou, kteòÉÚ byli to slyÓeli od Jana, a Óli za nÉM.

42: <I> nalezl ten prvnÉ bratra svš\times\$ho vlastnÉho óimona, a òekl mu: Nalezli jsme MesiÁÓe, jenÚ se vyklÁdÁ Kristus.

43: I pòivedl jej k JeÚÉÓovi. A pohledÁv naĤ JeÚÉÓ, dÉ: Ty jsi óimon, syn JonÁÓÈv, ty slouti budeÓ Cš\times\$fas, jenÚ se vyklÁdÁ Petr.

44: Na druhÛ <pak> den JeÚÉÓ chtÁl vyjÉti do Galilee, i nalezl Filipa, a òekl jemu: PojÁ za mnou.

45: A byl Filip z Betsaidy, mÁsta Ondòejova a Petrova.

46: Nalezl <takš\times\$> Filip Natanaele. I dÉ jemu: O kterš\times\$mú psal MojÚÉÓ v ZÁkonÁ a Proroci, nalezli jsme JeÚÉÓe, syna Jozefova z Nazarš\times\$ta.

47: I òekl jemu Natanael: <A> mÈÚe z Nazarš\times\$ta co dobrš\times\$ho bÛti? òekl jemu Filip: PojÁ a viz.

48: Vida JeÚÉÓ Natanaele, an jde k nÁmu, i dÉ o nÁm: Aj, právÁ IzraelitskÛ, v nÁmÚto lsti nenÉ.

49: òekl mu Natanael: JakÚ <ty> mne znÁÓ? OdpovÁdÁl JeÚÉÓ a òekl jemu: Prve neÚli tÁ Filip zavolal, kdyÚs byl pod fÉkem, vidÁl jsem tebe.

50: OdpovÁdÁl Natanael a òekl jemu: Mistòe, ty jsi Syn BoÚÉ, ty jsi ten KrÁl IzraelskÛ.

51: OdpovÁdÁl JeÚÉÓ a òekl jemu: Úeò jsem òekl: VidÁl jsem tebe pod fÉkem, vÁòÉÓ? VÁtÓÉ vÁci nad tyto uzòÉÓ.

52: I dÉ mu: Amen, amen pravÉM vÁm: Od tohoto Āasu uzòÉte nebe otevøenš\times\$, a andÁly BoÚÉ vstupujÉcÉ a sstupujÉcÉ na Syna ĀlovÁka.

Kapitola:

2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.3 Evangelium S. Jana - Kapitola 2.

Jan (J)

Kapitola 2.

Svadba byla v KÁni Galilejsk\$\\times\$, 13. PÁN vyhnal penÁzomÁnce z chrÁmu. 19. Smrt svou i vzkÔÉÓenÉ figurnÁ pÒedpovÁdÁl.

1:TÒetÉho dne stala se svadba v KÁni Galilejsk\$\\times\$, a byla matka JeÚÉÓova tam.

2:A pozvÁN jest tak\$\\times\$ JeÚÉÓ i uÁedlnÉci jeho na svadbu.

3:KdyÚ se pak nedostalo vÉna, òekla matka JeÚÉÓova k nÁmu:

VÉna nemajÉ.

4:DÉ jÉ JeÚÉÓ: Co mnÁ a tobÁ Úeno? JeÓtÁ nepÒiÓla hodina má.

5:DÉ matka jeho k sluÚebnÉkĚm: CoÚ by koli vÁm òekl, uÁiĚte.

6:I bylo tu kamennŮch stoudvÉ Óest postaveno, podle <obyĚje> oÁiÓovÁnÉ úidovskš\timesšho, beroucÉ v sebe jedna kaÚdÁ dvÁ nebo tÒi mÉry.

7:òekl jim JeÚÉÓ: NaplĚte ty stoudve vodou. I naplnili je aÚ do vrchu.

8:I dÉ jim: Nalš\timesšvejteÚ jiÚ, a neste vrchnĚmu sprÁvci svadby. I nesli.

9:A jakÚ okusil vrchnĚ sprÁvce svadby vody vĚnem uĚinÁnš\timesš, (nevĚdÁl pak, odkud by bylo, ale sluÚebnĚci vĚdÁli, kteÒĚÚ vÁÚili vodu,) povolal ůenicha ten vrchnĚ sprÁvce,

10:A òekl mu: KaÚdŮ ĚlovÁk nejprve dobrš\timesš vĚno dÁvÁ, a kdyÚ by se hojnÁ napili, tehdy to, kterš\timesšÚ horÓĚ jest. <Ale> ty zachoval jsi vĚno dobrš\timesš aÚ dosavad.

11:To uĚinil JeÚÉÓ poĚĚtek divĚ v KÁni Galilejskš\timesš, a zjevil slÁvu svou. I uvĚÒili v nĚho uĚedlnĚci jeho.

12:Potom sstoupil do Kafarnaum, on i matka jeho, i bratÒĚ jeho, i uĚedlnĚci jeho, a pobyli tam nemnoho dnĚ;

13:Nebo blĚzko byla velikanoc úidovskÁ. I vstoupil JeÚÉÓ do Jeruzalš\timesšma.

14:A nalezl v chrÁmĚ, ano prodÁvajĚ voly a ovce i holubice, a penĚzomĚnce sedĚcĚ.

15:A udĚlav biĚ z provÁzkĚ, vÓecky vyhnal z chrÁmu, i ovce i voly, a penĚzomĚncĚm rozsypal penĚze, a stoly zpòevracel.

16:A tĚm, kteÒĚÚ holuby prodÁvali, òekl: OdnesteÚ tyto vĚci odsud, a neĚiĚte domu Otce mš\timesšho domem kupeckŮm.

17:I rozpomenuli se uĚedlnĚci jeho, ůe psÁno jest: Horlivost domu tvš\timesšho snĚdla mne.

18:Tedy odpovĚdĚli úidš\timesš a òekli jemu: Jakš\timesš znamenĚ <toho> nÁm ukÁÚeÓ, ůe tyto vĚci ĚinĚÓ?

19:OdpovĚdĚl JeÚÉÓ a òekl jim: ZruÓte chrÁm tento, a ve tÒech dnech zase vzdĚlÁm jej.

20:I òekli úidš\timesš: ĚtyÒidceti a Óest let dĚlÁn jest chrÁm tento, a ty ve tÒech dnech vzdĚlÁÓ jej?

21:Ale on pravil o chrÁmu tĚla svš\timesšho.

22:A protoÚ kdyÚ z mrtvŮch vstal, rozpomenuli se uĚedlnĚci jeho, ůe jim to byl povĚdĚl. I uvĚÒili PĚsmu a slovu, kterš\timesšÚ povĚdĚl JeÚÉÓ.

23:A kdyÚ byl v Jeruzalš\timesšmĚ na velikunoc v den svĚteĚnĚ, mnozĚ uvĚÒili ve jmš\timesšno jeho, vidouce divy jeho, kterš\timesšÚ Ěinil.

24:Ale JeÚÉÓ nesvĚÒil sebe samš\timesšho jim, protoÚe on znal vÓecky.

25:AniÚ potòeboval, aby <jemu> kdo svĚdectvĚ vydĚval o ĚlovĚku; neb on vĚdĚl, co by bylo v ĚlovĚku.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.4 Evangelium S. Jana - Kapitola 3.

Jan (J)

Kapitola 3.

Kristus PÁN s Nikod\$\\times\$m rozmlouval o nov\$\\times\$m rodu. 22. I uÁedlnÉci Kristovi i Jan kÒtili. 25. SvÁdectvÉ Jana KÒtitele slavn\$\\times\$o Kristu PÁnu.

- 1:Byl pak ÁlovÁk z farizeÊ, jm\$\\times\$nem Nikod\$\\times\$m, knÉÚe úidovsk\$\\times\$.
- 2:Ten pÒiÓel k JeÚÉÓovi v noci, a òekl jemu: MistÒe, vÉme, Úe jsi od Boha pÒiÓel Mistr; nebo ÚÁdnÛ nemÉÚe tÁch divÉ Āniti, kter\$\\times\$Ú ty ĀinÉÓ, leĀ by BÊh byl s nÉm.
- 3:OdpovĀdĀl JeÚÉÓ a òekl jemu: Amen, amen pravÉm tobĀ:
NenarodÉli se kdo znovu, nemÉÚ vidĀti krÁlovstvÉ BoÚÉho.
- 4:òekl jemu Nikod\$\\times\$m: Kterak mÉÚ ĀlovÁk naroditi se, starÛ jsa?
Zdali mÉÚe opĀt v Úivot matky sv\$\\times\$vjĒti a naroditi se?
- 5:OdpovĀdĀl JeÚÉÓ: Amen, amen pravÉm tobĀ: NenarodÉli se kdo z vody a z Ducha <svat\$\\times\$ho>, nemÉÚ vjĒti do krÁlovstvÉ BoÚÉho.
- 6:CoÚ se narodilo z tĀla, tĀlo jest, a coÚ se narodilo

z Ducha, duch jest.

7:NediviŮ se, Ůe jsem Ůekl tobŮ: MusŮete se znovu zrodit.

8:VŮetr kde chce vŮje, a hlas jeho slyŮŮ, ale nevŮ, odkud pŮichŮzŮ, a kam jde. TakŮ jest kaŮdŮ, kdoŮ se z Ducha narodil.

9:OdpovŮdŮ NikodŮs a Ůekl jemu: Kterak mohou tyto vŮci bŮti?

10:OdpovŮdŮ JeŮŮ a Ůekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, a toho neznŮ?

11:Amen, amen pravŮm tobŮ: Ůe coŮ vŮme, mluvŮme, a coŮ jsme vidŮli, svŮdŮme, ale svŮdectvŮ naŮeho nepŮijŮmŮte.

12:PonŮvadŮ zemskŮ vŮci mluvil jsem vŮm, a nevŮŮete, kterak, buduli vŮm praviti nebeskŮ, uvŮŮete?

13:Nebo ŮŮdnŮ nevstoupil v nebe, neŮ ten, jenŮ sstoupil s nebe, Syn ŮlovŮka, kterŮ jest v nebi.

14:A jakoŮ jest MojŮŮ povŮil hada na pouŮti, takŮ musŮ povŮŮen bŮti Syn ŮlovŮka,

15:Aby kaŮdŮ, kdoŮ vŮŮ v nŮho, nezahynul, ale mŮl Ůivot vŮnŮ.

16:Nebo tak BŮh miloval svŮt, Ůe Syna svŮho jednorozenŮho dal, aby kaŮdŮ, kdoŮ vŮŮ v nŮho, nezahynul, ale mŮl Ůivot vŮnŮ.

17:NeboŮ jest neposlal BŮh Syna svŮho na svŮt, aby odsoudil svŮt, ale aby spasen byl svŮt skrze nŮho.

18:KdoŮ vŮŮ v nŮho, nebude odsouzen, ale kdoŮ nevŮŮ, jiŮ jest odsouzen; nebo neuvŮil ve jmŮno jednorozenŮho Syna BoŮŮho.

19:Toto pak jest ten soud, Ůe SvŮtlo pŮiŮlo na svŮt, ale milovali lidŮ vŮce tmu neŮli SvŮtlo; nebo skutkovŮ jejich byli zlŮ.

20:KaŮdŮ zajistŮ, kdoŮ zle ŮinŮ, nenŮvidŮ svŮtla, a nejde k svŮtlu, aby nebyli trestŮni skutkovŮ jeho.

21:Ale kdoŮ ŮinŮ pravdu, jde k svŮtlu, aby zjeveni byli skutkovŮ jeho, Ůe v Bohu uŮinŮni jsou.

22:Potom pŮiŮel JeŮŮ i uŮedlnŮci jeho do zemŮ JudskŮ, a tu pŮebŮval s nimi, a kŮtil.

23:A Jan takŮ kŮtil v Enon, blŮzko SŮlim, nebo byly tam vody mnohŮ. I pŮichŮzeli <mnozŮ>, a kŮtili se.

24:Nebo jeŮtŮ Jan nebyl vsazen do ŮŮŮe.

25:Tedy vznikla otŮzka mezi Ůidy a nŮkterŮmi z uŮedlnŮkŮ JanovŮch o oŮiŮovŮnŮ.

26:I pŮiŮli k Janovi a Ůekli jemu: MistŮe, ten, kterŮ byl s tebou za JordŮnem, jemuŮ ty svŮdectvŮ vydal, aj, on kŮtŮ, a vŮickni jdou k nŮmu.

27:OdpovŮdŮ Jan a Ůekl: NemŮŮ ŮlovŮk vzŮti niŮehoŮ, leŮ by jemu dŮno bylo s nebe.

28:Vy sami svŮkovŮ jste mi, Ůe jsem povŮdŮ: Nejsem jŮ Kristus, ale Ůe jsem poslŮn pŮed nŮm.

29:KdoŮ mŮ nevŮstu, ŮenichŮ jest, pŮŮtel pak Ůenicha, jenŮ stojŮ a slyŮŮ ho, radostŮ raduje se pro hlas Ůenicha. ProtoŮ ta radost mŮ naplnŮna jest.

30:OnŮ musŮ rŮsti, jŮ pak menŮiti se.

31:KdoŮ jest shŮry pŮiŮel, nade vŮeckyŮ jest; kdoŮ jest z zemŮ, zemskŮ jest, a zemskŮ vŮci mluvŮ. <Ale> ten, jenŮ s nebe pŮiŮel, nade vŮecky jest.

32:A coŮ vidŮl a slyŮel, toŮ svŮdŮ, ale svŮdectvŮ jeho ŮŮdnŮ nepŮijŮmŮ.

33:KdoŮ <pak> pŮijŮmŮ svŮdectvŮ jeho, zpeŮetil jest to, Ůe BŮh pravdomluvnŮ jest.

34:Nebo ten, kterŮhoŮ BŮh poslal, slovo BoŮŮ mluvŮ; nebo

<jemu> ne v mĚru dÁvÁ BĚh ducha.

35:Otec miluje Syna a vÓecko dal v ruku jeho.

36:KdoÚ vÁÒĚ v Syna, mA Úivot vÁĀnÛ; ale kdoÚÔ jest nevÁÒĚcĚ Synu, neuzÒĚÔ Úivota, ale hnÁv BoÚĚ zĚstÁvÁ na nĀm.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jm\$\\times\$na VĀhy

1.5 Evangelium S. Jana - Kapitola 4.

Jan (J)

Kapitola 4.

Rozmlouval PÁN s Samaritánkou; 31. i s uĀedlnĚky; 40. a syna sluĀebnĚka Herodesov\$\\times\$ho uzdravil.

1:A jakŮ poznal PÁN, Ůe jsou slyĀeli farizeov\$\\times\$, Ůe by JeŮĚÓ vĚce uĀedlnĚkĚ Āinil a kĀtil neŮli Jan,
 2:(AĀkoli JeŮĚÓ sĀm nekĀtil, ale uĀedlnĚci jeho,)
 3:Opustil Judstvo a odĀel opĀt do Galilee.
 4:Musil pak jĚti skrze SamaĀĚ.
 5:I pĀiĀel k mĀstu SamaĀsk\$\\times\$mu, kter\$\\times\$Ů slove Sichar, vedle popluŮĚ, kter\$\\times\$Ů byl dal JĀkob Jozefovi, synu sv\$\\times\$mu.
 6:Byla pak tu studnice JĀkoberova. ProtoŮ ustav na cestĀ JeŮĚÓ, posadil se tak na studnici. A bylo <jiŮ> okolo Āest\$\\times\$ hodiny.
 7:<I> pĀiĀla Ůena z SamaĀĚ vĀŮiti vody. Kter\$\\times\$Ůto Āekl JeŮĚÓ: Dej mi pĚti.
 8:(Nebo uĀedlnĚci jeho byli odeĀli do mĀsta, aby nakoupili pokrmĚ.)
 9:I Āekla jemu Ůena ta SamaritĀnka: KterakŮ ty, jsa Ůid, ŮĀdĀÓ ode mne nĀpoje od Ůeny SamaritĀnky? (Nebo neobcujĚ Ůid\$\\times\$ s SamaritĀny.)
 10:OdpovĀĀl JeŮĚÓ a Āekl jĚ: Kdybys znala ten dar BoŮĚ, a vĀĀĀla, kdo jest, kterŮŮ pravĚ tobĀ: Dej mi pĚti, ty bys prosila jeho, a dalĀ by tobĀ vody Ůiv\$\\times\$.
 11:I dĚ jemu Ůena: Pane, aniŮ mĀÓ, ĀĚm bys navĀŮil, a studnice jest hlubokĀ. OdkudŮ tedy mĀÓ tu vodu Ůivou?
 12:ZdaliŮ jsi ty vĀtĀĚ neŮli otec nĀÓ JĀkob, kterŮŮ nĀm dal tuto studnici, a sĀm z nĚ pil, i synov\$\\times\$ jeho, i dobytek jeho?
 13:OdpovĀĀl JeŮĚÓ a Āekl jĚ: KaŮdŮ, kdoŮ pije vodu tuto, ŮĚzniti bude opĀt.
 14:Ale kdoŮ by se napil vody t\$\\times\$, kterouŮ jĀ dĀm jemu, neŮĚznil by na vĀky, ale voda ta, kterouŮ jĀ dĀm jemu, bude v nĀm studnicĚ vody prŮĀtĚcĚ se k Ůivotu vĀĀn\$\\times\$mu.
 15:Āekla jemu Ůena: Pane, dej mi t\$\\times\$ vody, aĀ bych neŮĚznila, ani chodila sem vĀŮiti.
 16:Āekl jĚ JeŮĚÓ: Jdi, zavolej muŮe sv\$\\times\$ho, a pĀijĀ sem.
 17:OdpovĀĀla Ůena a Āekla: NemĀm muŮe. DĚ jĚ JeŮĚÓ: DobĀes Āekla: NemĀm muŮe.
 18:Neboš pĀt muŮĚ mĀĀa, a nynĚ kter\$\\times\$hoŮ mĀÓ, nenĚ tvĚj muŮ. To jsi pravdu povĀĀĀla.
 19:Āekla jemu Ůena: Pane, vidĚm, Ůe jsi ty prorok.
 20:Otcov\$\\times\$ naĀi na t\$\\times\$to hoĀe modlĚvali se, a vy pravĚte, Ůe v Jeruzal\$\\times\$mĀ jest mĚsto, kdeŮto nĀleŮĚ se modliti.
 21:DĚ jĚ JeŮĚÓ: Ůeno, vĀĀ mi, ŮeĀ jde hodina, kdyŮto ani na t\$\\times\$to hoĀe, ani v Jeruzal\$\\times\$mĀ nebudete se modliti Otci.
 22:Vy se modlĚte, a nevĚte, Āemu; my se <pak> modlĚme, ĀemuŮ vĚme, nebo spasenĚ z ŮidĚ jest.
 23:Ale jdeĀ hodina, a nynĚĀ jest, kdyŮto pravĚ modlitebnĚci modliti se budou Otci v duchu a v pravdĀ. NeboĀ takovŮch Otec hledĀ, aby se modlili jemu.
 24:BĚh duch <jest>, a ti, kteĀĚŮ se jemu modlĚ, v duchu a v pravdĀ musejĚ se modliti.
 25:DĚ jemu Ůena: VĚm, Ůe MesiĀÓ pĀijde, jenŮ slove Kristus. Ten, kdyŮ pĀijde, oznĀmĚ nĀm vĀecko.
 26:DĚ jĚ JeŮĚÓ: JĀĀ jsem, kterŮŮ mluvĚm s tebou.
 27:A v tom pĀiĀli uĀedlnĚci jeho, i divili se, Ůe by s Ůenou mluvil, avĀak ŮĀdnŮ <jemu> neĀekl: NaĀ se <jĚ> ptĀÓ, aneb proĀ mluvĚÓ s nĚ?

28: I nechala tu ůena vĀdra svĀtimesſho, a ōla do mĀsta, a ōekla tĀm lidem:
29: PojĀte, vizte ĀlovĀka, kterů ů povĀdĀl mi vōecko, co ů jsem koli Ānila. NenĒli on ale Kristus?
30: Tedy vyōli z mĀsta, a pōiōli k nĀmu.
31: Mezi tĒm pak prosili ho uĀedlnĒci, ōkouce: Mistōe, pojez.
32: A on ōekl jim: JĀō mĀm pokrm k jĒsti, kterĀtimesſho ů vy nevĒete.
33: UĀedlnĒci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo pōinesl jĒsti?
34: DĒ jim JeůĒō: MĒjō pokrm jest, abych Ānil vĒli toho, jenů mne poslal, a dokonal dĒlo jeho.
35: Vōak vy pravĒete, ůe jeōtĀ Ātyōi mĀsĒcovĀtimesſ jsou, a ůeĭ pōijde. Aj, pravĒm vĀm: PozdvihnĀte oĀĒ vaōich, a patōte na krajiny, ůeō se jiů bĀlejĒ ke ůni.
36: Kdo ů pak ůne, odplatuō bĀtimesſōe, a shromaůuje ůitek k ůivotu vĀĀnĀtimesſmu, aby i ten, kdo ů rozsĒvĀ, spolu se radoval, i kdo ůne.
37: Nebo <i> v tom pravĀtimesſ jest slovo, ůeō jinů jest, jenů rozsĒvĀ, a jinů, kterů ů ůne.
38: JĀō jsem vĀs poslal ůĒti, o Āemů jste vy nepracovali. JinĒō jsou pracovali, a vy jste v jejich prĀce veōli.
39: Z mĀsta pak toho mnozĒ z SamaritĀnĒ uvĀōili v nĀho, pro ōeĀ ůeny, svĀdĀĒcĒ: ůe mi povĀdĀl vōecko, co ů jsem Ānila.
40: A kdyů k nĀmu pōiōli SamaritĀni, prosili ho, aby s nimi zĒstal. I pobyl tu za dva dni.
41: A mnohem jich vĒce uvĀōilo pro ōeĀ jeho.
42: A ůenĀ tĀtimesſ ōekli: ůe jiů ne pro tvĀtimesſ vypravovĀnĒ vĀōĒeme; nebo sami jsme slyōeli, a vĒeme, ůe tento jest prĀvĀ Spasitel svĀta, Kristus.
43: Po dvou pak dnech vyōel odtud, a ōel do Galilee.
44: Nebo sĀm JeůĒō byl svĀdectvĒ vydal, ůe prorok v vlasti svĀtimesſ v vĀůnosti nenĒ.
45: A kdyů pōiōel do Galilee, pōijali jej GalilejōtĒ, vōecko vidĀvōe, co Ānil v JeruzalĀtimesſmĀ v svĀtek; nebo i oni byli pōiōli ke dni svĀteĀnĒmu.
46: Tedy opĀt pōiōel JeůĒō do KĀnĀ GalilejskĀtimesſ, kdeůto uĀinil byl z vody vĒno. I byl jeden krĀlovsků <sluůebnĒk> v Kafarnaum, jehoůto syn nemocen byl.
47: Ten uslyōev, ůe by JeůĒō pōiōel z Judstva do Galilee, ōel k nĀmu, a prosil ho, aby sstoupil a uzdravil syna jeho; nebo poĀĒnal umĒrati.
48: I ōekl k nĀmu JeůĒō: NeuzōĒteli divĒ a zĀzrakĒ, neuvĀōĒete.
49: DĒ jemu ten krĀlovsků <sluůebnĒk>: Pane, pojĀ prve, neůli umōe syn mĒj.
50: DĒ jemu JeůĒō: Jdi, syn tvĒj ůiv jest. I uvĀōil ĀlovĀk ōeĀi, kterouů mluvil k nĀmu JeůĒō, a ōel.
51: Kdyů pak on jiů ōel, potkali se s nĒm sluůebnĒci jeho a zvĀstovali <mu>, ōkouce: Syn tvĒj ůiv jest.
52: Tedy otĀzal se jich na hodinu, v kterou by se lĀtimesſpe mĀl. I ōekli jemu: VĀera v hodinu sedmou pōestala mu zimnice.
53: Tedy poznal otec, ůe prĀvĀ v tu hodinu <to se stalo>, v kterouů ōekl byl jemu JeůĒō: Syn tvĒj ůiv jest. I uvĀōil on i dĒm jeho vōecken.
54: To opĀt druhů div uĀinil JeůĒō, pōiōed z Judstva do Galilee.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.6 Evangelium S. Jana - Kapitola 5.

Jan (J)

Kapitola 5.

O uzdravenÉ ĀlovĀka nemocÉ tĀÚkou tĀidceti osm let zbĀdovan\$\\times\$ho;
16. a o nesnĀzi, kterouÚ PĀn mĀl pro ten dobrŮ skutek s úidy.

1:Potom byl svĀtek úidovskŮ, i Óel JeÚĚÓ do Jeruzal\$\\times\$ma.

2:Byl pak v Jeruzal\$\\times\$mĀ <u brĀny> bravn\$\\times\$ rybnĚk, kterŮÚ slove

úidovsky Bethesda, patero pòEstòeÓÉ maje.
3:KdeÚto leÚelo mnoÚstvÉ velikš\times\$ neduÚivÙch, slepÙch, kulhavÙch, suchÙch, oĀekĀvajÉÉch hnutÉ vody.
4:Nebo andĀl <PĀnĀ> jistÙm Āasem sstupoval do rybnÉka, a kormoutil vodu. A kdoÚ <tam> nejprve sstoupil po tom zkormoucenÉ vody, uzdraven bÙval, od kterš\times\$koli nemoci trápen byl.
5:I byl tu ĀlovĀk jeden, kterÙÚ osm a tÒidceti let nemocen byl.
6:Toho uzòev JeÚÉÓ leÚécÉho, a poznav, Úe jest jiÚ dĀvno <nemocen>, dÉ jemu: ChceÓli zdrĀv bÙti?
7:OdpovĀdĀl mu nemocnÙ: Pane, nemĀm ĀlovĀka, kterÙÚ by, kdyÚ se zkormoutÉ voda, uvrhl mne do rybnÉka, nebo kdyÚ jĀ jdu, jinÙ pòede mnou <jiÚ> vstupuje.
8:DÉ jemu JeÚÉÓ: VstaĪ, vezmi loÚe svš\times\$ a choĀ.
9:A hned zdrĀv jest uĀinĀn ĀlovĀk ten, a vzav loÚe svš\times\$, i chodil. A byla sobota v ten den.
10:Tedy òekli úidš\times\$ tomu uzdravenš\times\$mu: Sobota jest, nesluÓéô tobĀ loÚe nositi.
11:OdpovĀdĀl jim: Ten, kterÙÚ mne uzdravil, onô mi òekl: Vezmi loÚe svš\times\$ a choĀ.
12:I otĀzali se ho: Kdo jest ten ĀlovĀk, kterÙÚ tobĀ òekl: Vezmi loÚe svš\times\$ a choĀ?
13:Ten pak uzdravenÙ nevĀdĀl, kdo by byl. Nebo JeÚÉÓ byl poodóel od zĀstupu shromĀÚdĀnš\times\$ho na tom mÉstĀ.
14:Potom pak našel jej JeÚÉÓ v chrĀmĀ, a òekl jemu: Aj, zdrĀv jsi uĀinĀn; nikoli vÉc nehòeó, aô by se nĀco horóÉho nepòihodilo.
15:Odóel ten ĀlovĀk, a povĀdĀl úidĚm, Úe by JeÚÉÓ byl ten, kterÙÚ ho zdravš\times\$ho uĀinil.
16:A protoÚ protivili se úidš\times\$ JeÚÉÓovi, a hledali ho zabÉti, Úe to uĀinil v sobotu.
17:JeÚÉÓ pak odpovĀdĀl jim: Otec mĚj aÚ dosavad dĀlĀ, i jĀô dĀlĀm.
18:Tedy úidš\times\$ jeótĀ vÉc proto hledali ho zamordovati, Úe by netoliko ruóil sobotu, ale Úe Otce svš\times\$ho pravil bÙti Boha, rovnš\times\$ho se ĀinĀ Bohu.
19:I odpovĀdĀl JeÚÉÓ a òekl jim: Amen, amen pravĚm vĀm: NemĚÚeô Syn sĀm od sebe nic Āiniti, jedinš\times\$ coÚ vidÉ, an Otec ĀinÉ. Nebo coÚkoli on ĀinÉ, toô i Syn tš\times\$Ú podobnĀ ĀinÉ.
20:Otec zajistš\times\$ miluje Syna, a ukazuje mu vóecko, coÚ sĀm ĀinÉ; a vĀtÓÉ nad to ukĀÚe jemu skutky <tak>, abyste vy se divili.
21:Nebo jakoÚ Otec kòésÉ mrtvš\times\$ a obÚivuje, tak i Syn, kterš\times\$Ú chce, obÚivuje.
22:AniÚ zajistš\times\$ Otec soudÉ koho, ale vóecken soud dal Synu,
23:Aby vóickni ctili Syna, tak jakÚ Otce ctÉ. Kdo nectÉ Syna, nectÉ ani Otce, kterÙÚ ho poslal.
24:Amen, amen pravĚm vĀm: Úe kdoÚ slovo mš\times\$ slyÓÉ, a vĀòÉ tomu, jenÚ mne poslal, máô Úivot vĀĀnÙ, a na soud nepòijde, ale pòeóelô jest z smrti do Úivota.
25:Amen, amen pravĚm vĀm: Úe pòijde hodina, a nynÉô jest, kdyÚto mrtvé uslyÓÉ hlas Syna BoÚÉho, a kteòÉÚ uslyÓÉ, Úivi budou.
26:Nebo jakoÚ Otec má Úivot sĀm v sobĀ, tak jest dal i Synu, aby máĀ Úivot v samš\times\$m sobĀ.
27:A dal jemu moc i soud Āiniti, nebo Syn ĀlovĀka jest.

28:NedivteŮ se tomu; neboŮ pŮijde hodina, v kterouŮto vŮickni, kteŮŮŮ v hrobŮch jsou, uslyŮŮ hlas jeho.

29:A pŮjdou ti, kteŮŮŮ dobrŮ\timesŮ vŮci Ůinili, na vzkŮŮŮenŮ Ůivota, ale ti, kteŮŮŮ zlŮ\timesŮ vŮci Ůinili, na vzkŮŮŮenŮ soudu.

30:NemohuŮ jŮ sŮm od sebe nic Ůiniti. <Ale> jakŮŮ slyŮŮ, takŮ soudŮm, a soud mŮj spravedlivŮ jest. Nebo nehledŮm vŮle svŮ\timesŮ, ale vŮle toho, jenŮ mne poslal, Otcovy.

31:VydŮmliŮ jŮ svŮdectvŮ sŮm o sobŮ, svŮdectvŮ mŮ\timesŮ nenŮ pravŮ\timesŮ.

32:JinŮŮ jest, kterŮŮ svŮdectvŮ vydŮvŮ o mnŮ, a vŮm, Ůe pravŮ\timesŮ jest svŮdectvŮ, kterŮ\timesŮŮ vydŮvŮ o mnŮ.

33:Vy jste byli poslali k Janovi, a <on> svŮdectvŮ vydal pravdŮ.

34:Ale jŮŮ nepŮijŮmŮm svŮdectvŮ od ŮlovŮka, neŮ totoŮ pravŮm, abyste vy spaseni byli.

35:OnŮ jest byl svŮce hoŮŮcŮ a svŮtŮcŮ, vy pak chtŮli jste na Ůas poradovati se v svŮtle jeho.

36:Ale jŮ mŮm vŮtŮŮ svŮdectvŮ, neŮli Janovo. Nebo skutkovŮ\timesŮ, kterŮ\timesŮŮ mi dal Otec, abych je vykonal, tiŮ skutkovŮ\timesŮ, kterŮ\timesŮŮ jŮ ŮinŮm, svŮdŮŮ o mnŮ, Ůe jest mne Otec poslal.

37:A kterŮŮ mne poslal, Otec, onŮ jest svŮdectvŮ vydal o mnŮ, jehoŮ jste vy hlasu nikdy neslyŮeli, ani tvŮŮi jeho vidŮli.

38:A slova jeho nemŮte v sobŮ zŮstŮvajŮcŮho. Nebo kterŮ\timesŮhoŮ jest on poslal, tomu vy nevŮŮŮte.

39:Ptejte se na PŮsma; nebo vy domnŮvŮte se v nich vŮŮnŮ Ůivot mŮti, a taŮ svŮdectvŮ vydŮvajŮ o mnŮ.

40:A nechcete pŮijŮti ke mnŮ, abyste Ůivot mŮli.

41:ChvŮly od lidŮ <jŮŮ> nepŮijŮmŮm.

42:Ale poznal jsem vŮs, Ůe milovŮnŮ BoŮŮho nemŮte v sobŮ.

43:JŮ jsem pŮiŮel ve jmŮ\timesŮnu Otce svŮ\timesŮho, a nepŮijŮmŮte mne. Kdyby jinŮ pŮiŮel ve jmŮ\timesŮnu svŮ\timesŮm, toho pŮijmete.

44:Kterak vy mŮŮete vŮŮiti, chvŮly jedni od druhŮch hledajŮce, ponŮvadŮ chvŮly, kterŮŮ jest od samŮ\timesŮho Boha, nehledŮte?

45:NedomnŮvejte se, bychŮ jŮ na vŮs Ůalovati mŮl pŮed Otcem. JestiŮ, kdo by Ůaloval na vŮs, MojŮŮŮ, v nŮmŮ vy nadŮji mŮte.

46:Nebo kdybyste vŮŮili MojŮŮŮovi, vŮŮili byste i mnŮ; nebŮ jest on o mnŮ psal.

47:Ale ponŮvadŮ jeho pŮsmŮm nevŮŮŮte, i kterak slovŮm mŮm uvŮŮŮte?

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.7 Evangelium S. Jana - Kapitola 6.

Jan (J)

Kapitola 6.

Kristus PÁN nasytiv pÁti chleby a dvÁma rybiÁkami velikÛ zÁstup, 15. uÓel pÒed tÁmi, jenÛ jej KrÁlem uÁiniti chtÁli; 19. potom po moÒi se prochÁzel; 25. za moÒem pak zÁstupÈm vypravoval o chlebu nebesk\$\\times\$m; 42. nad ÁÈmÛ nÁkteÒÈ z uÁedlnÈkÈ jeho zhorÓivÓe se, odstoupili od nÁho; 68. ale Petr s jinÛmi vyznÁnÈ uÁinil dobr\$\\times\$.

1:Potom odÓel JeÚÈÓ za moÒe Galilejsk\$\\times\$, <jenÛ jest> Tiberiadsk\$\\times\$.

2:A Óel za nÈm zÁstup velikÛ; nebo vidÁli divy jeho, kter\$\\times\$Ú Áinil nad nemocnÛmi.

3:I vÓel na horu JeÚÈÓ, a tam sedÁl s uÁedlnÈky svÛmi.

4:Byla pak blÈzko velikanoc, svÁtek úidovskÛ.

5:Tedy pozdvih oÁÈ JeÚÈÓ a vidÁv, Úe zÁstup velikÛ jde k nÁmu, dÈ k Filipovi: Kde nakoupÈme chlebÈ, aby pojedli tito?

6:(Ale to òekl pokouÓeje ho; nebo on <sÁm> vÁdÁl, co by mÁl uÁiniti.)

7:OdpovÁdÁl jemu Filip: Za dvÁ stÁ penÁz chlebÈ nepostaÁÈ jim, aby jeden kaÚdÛ z nich nÁco maliÁko vzal.

8:DÈ jemu jeden z uÁedlnÈkÈ jeho, Ondòej, bratr óimona Petra:

9:JestiÒ mlÁdenÁek jeden zde, kterÛÚ má pÁt chlebÈ jeÁnÛch

a dvě rybičky. Ale co jest to mezi tak mnohých?

10: I řekl Ježíš: Rozkašlete lidu, ať se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se muž v počtu okolo pěti tisíc.

11: Tedy Ježíš vzal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedníkům, učedníci pak seděli; těch podobných z těch rybiček, jak jsou mnoho chtěli.

12: A když byli nasyceni, řekl učedníkům svým: Sběte ty drobtý, kteréž zůstali, ať nezhytnou.

13: I sebrali a naplnili dvěma košemi drobtů z pěti chlebů ječinných, kteréž zůstali po těch, jenž jedli.

14: Ti pak lid, uzdevoe ten div, který učinil Ježíš, pravili: Tento jest jistě prorok, který měl přijíti na svět.

15: Tedy Ježíš vřada, že by měli přijíti a chytiti jej, aby ho učinili králem, ušel na horu opat sám jedině.

16: Když pak byl večer, sstoupili učedníci jeho k moři.

17: A vstoupivše na loď, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo jim tma, a nepřišel byl Ježíš k nim.

18: Moře pak dutě velikého vřátru zdvihalo se.

19: A odplavivše se honě jako přemětna nebo toudceti, uzděl Ježíš, an chodě po moři a přibližuje se k loď. I báli se.

20: On pak řekl jim: Já jsem, nebojte se.

21: I vzali ho na loď ochotně, a hned přiblíhla k zemi, do kterých se plavili.

22: Nazejtě pak zástup, který byl za mořem, viděv, že jiných lodí nebylo, než ta jedna, na kterou byli vstoupili učedníci jeho, a že Ježíš nebyl všel s učedníky svými na loď, ale sami učedníci jeho byli se plavili,

23: (Jiných pak loď byly připlouly od Tiberiady k tomu místu blízko, kdežto byli jedli chleby, když díky učinil Pán,)

24: Když tedy uzděl zástup, že Ježíš tu není, ani učedník jeho, vstoupili i oni na loď, a přijeli do Kafarnaum, hledajíce Ježíše.

25: A nalezše ho za mořem, řekli jemu: Mistě, kdy jsi sem přišel?

26: Odpověď jim Ježíš a řekl: Amen, amen pravěm vám: Hledáte mne, ne proto že jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste.

27: Pracujte ne o pokrm, který hyne, ale o ten pokrm, který zůstává k životu věčnému, který Syn člověka dá vám. Nebo toho jest potvrdil Bůh Otec.

28: Tedy řekli jemu: Co budeme říci, abychom dělali dílo Boží?

29: Odpověď jim Ježíš a řekl jim: Toto jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal.

30: I řekli jemu: Jakých pak ty znameně říci, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš?

31: Otcovských námi jedli mannu na poušti, jakož psáno jest: Chleby s nebe dal jim jesti.

32: Tedy řekl Ježíš: Amen, amen pravěm vám: Ne Mojžíš dal vám chleby s nebe, ale Otec měj vám dává ten chleby s nebe pravě.

33: Nebo chleby Boží ten jest, který sstupuje s nebe a dává život světu.

34: A oni řekli jemu: Pane, dávej nám chleby ten vždycky.

35: I řekl jim Ježíš: Já jsem ten chleby života. Kdož přicháze ke mně, nebude nikoli lahenáti, a kdož věř ve mne, nebude žniti nikdy.

36: Ale pováďál jsem vám, anobru vidali jste mne, a nevážete.
37: Vóecko, coú mi dává Otec, ke mná pòijde, a toho, kdoú ke mná pòijde, nevyvrhu ven.
38: Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych Āinil vĒli svou, ale vĒli toho, jenú mne poslal.
39: Tatoô jest pak vĒle toho, kterúú mne poslal, Otcova, abych vóecko, coú mi dal, neztratil toho, ale vzkòesil to v nejposlednĀjÓÉ den.
40: A tatoô jest vĒle toho, kterúú mne poslal, aby kaúdu, kdoú vidĒ Syna a váòĒ v náho, máĀ Úivot váĀnù. A jáô jej vzkòesĒm v den nejposlednĀjÓÉ.
41: I reptali úidš\timesš na náho, Úe òekl: Já jsem chlš\timesšb, kterúú jsem s nebe sstoupil.
42: A pravili: Zdaliú tento nenĒ JeúĒó, syn JozefĒv, jehoú my otce i matku známe? Kterak pak dĒ tento: S nebe jsem sstoupil?
43: Tedy odpováďál JeúĒó a òekl jim: Nerepcete vespolek.
44: <Vóak> Úádnù nemĒú pòijĒti ke mná, jedinš\timesš leĀ Otec mĒj, kterúú mne poslal, pòitrhl by jej; a jáô jej vzkòesĒm v den nejposlednĀjÓÉ.
45: Psáno jest v ProrocĒch: A budou vóickni uĀeni od Boha. Protoú kaúdu, kdoú slyòel od Otce a nauĀil se, jdeô ke mná.
46: Ne Úe by kdo vidĀl Otce, jedinš\timesš ten, kterúú jest od Boha, tenô jest vidĀl Otce.
47: Amen, amen pravĒm vám: Kdoú váòĒ ve mne, máô Úivot váĀnù.
48: Jáô jsem ten chlš\timesšb Úivota.
49: Otcovš\timesš vaôí jedli mannu na pouóti, a zemòeli.
50: Totoô jest chlš\timesšb ten s nebe sstupujĒcĒ. Kdoúô by koli jej jedl, neumòeô.
51: Jáô jsem ten chlš\timesšb Úivù, jenú jsem s nebe sstoupil. Budeli kdo jĒsti ten chlš\timesšb, Úiv bude na váky. A chlš\timesšb, kterúú já dĀm, tĀlo mš\timesš jest, kterš\timesšú já dĀm za Úivot svĀta.
52: Tedy hádali se úidš\timesš vespolek, òkouce: Kterak tento mĒúe dĀti nám tĀlo <svš\timesš> jĒsti?
53: I òekl jim JeúĒó: Amen, amen pravĒm vám: Nebudeteli jĒsti tĀla Syna ĀlovĀka a pĒti krve jeho, nemĀte Úivota v sobĀ.
54: Kdoú jĒ mš\timesš tĀlo a pije mou krev, máô Úivot váĀnù, a jáô jej vzkòesĒm v nejposlednĀjÓÉ den.
55: Nebo tĀlo mš\timesš právĀ jest pokrm, a krev má právĀ jest nápoj.
56: Kdo jĒ mš\timesš tĀlo a pije mou krev, ve mná pòebŮvá a já v nám.
57: Jakoú mne poslal ten Úivù Otec, a já Úiv jsem skrze Otce, tak kdoú jĒ mne, i on Úiv bude skrze mne.
58: Totoô jest ten chlš\timesšb, kterúú s nebe sstoupil. Ne jako otcovš\timesš vaôí jedli mannu, a zemòeli. Kdoú jĒ chlš\timesšb tento, Úivô bude na váky.
59: Toto mluvil <JeúĒó> v Ókole, uĀe v Kafarnaum.
60: Tedy mnozĒ z uĀedlnĒkĒ jeho, slyòevóe <to>, òekli: Tvrďáô jest toto òeĀ. Kdo ji mĒúe slyòeti?
61: Ale váda JeúĒó sĀm v sobĀ, Úe by proto reptali uĀedlnĒci jeho, òekl jim: To vás urĀúĒ?
62: Co pak, kdybyste uzòeli Syna ĀlovĀka, an vstupuje, kdeú prve byl?
63: Duch jest, jenú obúivuje, tĀloô nic neprospĒvá. Slova, kterĀú já mluvĒm vám, Duch a Úivot jsou.
64: Ale jsouô nákteòĒ z vás, jeóto nevĀòĒ. Nebo váďál JeúĒó od poĀĀtku, kdo by byli nevĀòĒcĒ, a kdo by ho máĀ zraditi.
65: I pravil: Protoú jsem vám òekl, Úe Úádnù nemĒúe pòijĒti ke mná, leĀ by dáno bylo od Otce mš\timesšho.

66:A z toho mnozÉ z uÅedlnÉkÊ jeho odeÓli zpÅt, a nechodili s nm více.

67:Tedy òekl JeÚÓ ke dvancti: Zdali i vy chcete odjti?

68:I odpovdl jemu óimon Petr: Pane, k komu pjdeme? <A ty> slova vÅn\$times\$ho Úivota mÓ.

69:A my jsme uvÒili, a poznali, Úe jsi ty Kristus, Syn Boha Úiv\$times\$ho.

70:Odpovdl jim JeÚÓ: Vak jsem já vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás bel jest.

71:A to òekl o JidÁÓovi <synu> óimona Ikariotsk\$times\$ho; nebo ten jej ml zraditi, byv jeden ze dvancti.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jm\$times\$na Váhy

1.8 Evangelium S. Jana - Kapitola 7.

Jan (J)

Kapitola 7.

PÁN pòioéd tajnÁ k svÁtku, 14. uÁil zjevnÁ v chrÁmÁ. 15. Farizee pòemÁhal ku podivenÉ mnohÙm. 25. ObecnÙ lid pak rozliÁnÁ a rozdÉlnÁ o nÁm smyslili i mluvili, 45. ale uÁedlnÉci farizejÓtÉ svÁdectvÉ PÁnu dobrš\times\$ vydali; 50. k ÁemuÚ se Nikodš\times\$m pòimluvil, farizeÈm nevÁk.

- 1:Potom pak chodil JeÚÉÓ po Galilei; nebo nechtÁl bÙti v Judstvu, protoÚe ho hledali úidš\times\$ zabÉti.
- 2:A byl blÉzko svÁtek úidovskÙ, <pamÁtka> stÁnkÈ.
- 3:Tedy òekli jemu bratÒÉ jeho: Vyjdi odsud, a jdi do Judstva, aô i uÁedlnÉci tvoji vidÉ skutky tvš\times\$, kterš\times\$Ú ÁinÉÓ.
- 4:NiÚÁdnÙ zajistš\times\$ v skrytÁ nic nedÁlÁ, kdoÚ chce vidÉn bÙti. ProtoÚ ty, ÁinÉÓli takovš\times\$ vÁci, zjeviÚ se svÁtu.
- 5:Nebo ani bratÒÉ jeho nevÁòili v nÁho.
- 6:I dÉ jim JeÚÉÓ: áas mÈj jeÓtÁ nepòioél, ale Áas vÁÓ vÚdycky jest hotov.
- 7:NemÈÚeô vÁs svÁt nenÁvidÁti, ale mneô nenÁvidÉ; nebo já svÁdectvÉ vydávÁm o nÁm, Úe skutkovš\times\$ jeho zlÉ jsou.
- 8:Vy jdÁte k svÁtku tomuto. Jáô jeÓtÁ nepÈjdu k svÁtku tomuto, nebo Áas mÈj jeÓtÁ se nenaplnil.
- 9:To povÁdÁv jim, zÈstal v Galilei.
- 10:A kdyÚ odeÓli bratÒÉ jeho, tedy i on Óel k svÁtku, ne zjevnÁ, ale jako ukrytÁ.
- 11:úidš\times\$ pak hledali ho v svÁtek, a pravili: Kde jest onen?
- 12:A mnoho òeÁÈ bylo o nÁm v zÁstupu. Nebo nÁkteÒÉ pravili, Úe dobrÙ jest, a jinÉ pravili: NenÉ, ale svodÉ zÁstup.
- 13:úÁdnÙ vÓak o nÁm nemluvil zjevnÁ pro bázeĹ úidÈ.
- 14:KdyÚ pak jiÚ polovici svÁtku se vykonalo, vstoupil JeÚÉÓ do chrÁmu, a uÁil.
- 15:I divili se úidš\times\$, òkouce: Kterak tento PÉsmo umÉ, neuÁiv se?
- 16:OdpovÁdÁl jim JeÚÉÓ a òekl: Mš\times\$ uÁenÉ nenÉô mš\times\$, ale toho, jenÚ mne poslal.
- 17:Budeli kdo chtÉti vÈli jeho Áiniti, tenô bude umÁti rozeznati, jestli to uÁenÉ z Boha, Áili mluvÈm já sám od sebe.
- 18:Kdoô sám od sebe mluvÉ, chvÁly svš\times\$ vlastné hledÁ, ale kdoÚ hledÁ chvÁly toho, kterÙÚ ho poslal, tenô pravdomluvnÙ jest, a nepravosti v nÁm nenÉ.
- 19:VÓak MojÚÉÓ dal vÁm ZÁkon? a ÚÁdnÙ z vÁs neplné ZÁkona? ProÁ mne hledÁte zamordovati?
- 20:OdpovÁdÁl zÁstup a òekl: äÁbelstvÉ máÓ. Kdo tÁ hledÁ zamordovati?
- 21:OdpovÁdÁl JeÚÉÓ a òekl jim: Jeden skutek uÁinil jsem, a vÓickni se tomu divÈte.
- 22:MojÚÉÓ vydal vÁm obòÈzku, (ne Úe by z MojÚÉÓe byla, ale z otcÈ,) a v sobotu obòezujete ÁlovÁka.
- 23:PonÁvadÚ ÁlovÁk obòÈzku pòijémÁ <i> v sobotu, aby nebyl ruøen ZÁkon MojÚÉÓÈv, <proÁ pak > se na mne hnÁvÁte, Úe jsem celš\times\$ho ÁlovÁka uzdravil v sobotu?
- 24:NesuÁte podle osoby, ale spravedlivÙ soud suÁte.

25:Tedy nÅkteŔ z Jeruzalš\timesšmskŔch pravili: ZdaliŔ toto nenŔ ten, kterš\timesšhoŔ hledajŔ zabŔti?

26:A aj, svobodnÅ mluvŔ, a nic mu neŔkajŔ. Zdali jsou jiu prÅvÅ poznali knŔŔata, Ŕe tento jest prÅvÅ Kristus?

27: Ale o tomto vŔme, odkud jest, Kristus pak kdyŔ pŔijde, ŔAdnŔ nebude vÅdÅti, odkud by byl.

28:I volal JeŔŔ v chrÅmÅ, uÅe a Ŕka: I mne znÅte, i odkud jsem, vŔte. A <vŔakŔ> jsem nepŔiel sÅm od sebe, ale jestiŔ pravdomluvnŔ, kterŔŔ mne poslal, jehoŔ vy neznÅte.

29: Ale jÅ znÅm jej, nebo od nÅho jsem, a on mne poslal.

30: I hledali ho jŔti, ale ŔAdnŔ nevztÅhl ruky na nÅho, nebo jeŔtÅ byla nepŔiŔla hodina jeho.

31: Z zÅstupu pak mnozŔ uvÅŔili v nÅj, a pravili: Kristus kdyŔ pŔijde, zdali vŔce divŔ Āiniti bude nad ty, kterš\timesšŔ tento ĀinŔ?

32: SlyŔeli pak farizeovš\timesš zÅstup, an o nÅm takovš\timesš vÅci rozmlouvÅ, i poslali farizeovš\timesš a pŔednŔ knÅŔ slouŔbnŔky, aby jej jali.

33: Tedy Ŕekl jim JeŔŔ: JeŔtÅ maliÅkŔ Āas jsem s vÅmi, potom odejdu k tomu, jenŔ mne poslal.

34: Hledati mne budete, a nenaleznete, a kdeŔ jÅ budu, vy <tam> nemŔte pŔijŔti.

35: I Ŕekli ũidš\timesš k sobÅ vespolek: Kam tento pŔjde, Ŕe my ho nenalezneme? Zdali v rozptŔlenŔ pohanŔ pŔjde, a bude uÅiti pohany?

36: JakÅ jest to ŔeÅ, kterouŔ promluvil: Hledati mne budete, a nenaleznete, a kdeŔ jÅ budu, vy nemŔte pŔijŔti?

37: V poslednŔ pak den ten velikŔ svÅtku toho, stÅl JeŔŔ a volal, Ŕka: ũznŔli kdo, pojÅ ke mnÅ, a napij se.

38: KdoŔ vÅŔ ve mne, jakoŔ dŔ PŔsmo, Ŕeky z ũivota jeho poplynou vody ũivš\timesš.

39: (A to Ŕekl o Duchu <svatš\timesšm>, kterš\timesšhoŔ mÅli pŔijŔti vÅŔcŔ v nÅho; nebo jeŔtÅ nebyl <dÅn> Duch svatŔ, protoŔe jeŔtÅ JeŔŔ nebyl oslaven.)

40: Tedy mnozŔ z zÅstupu uslyŔevŔe tu ŔeÅ, pravili: TentoŔ jest prÅvÅ prorok.

41: JinŔ pravili: TentoŔ jest Kristus. Ale nÅkteŔ pravili: ZdaliŔ od Galilee pŔijde Kristus?

42: ZdaŔ nedŔ pŔsmo, Ŕe z semene Davidova a z Betlš\timesšma mÅsteÅka, kdeŔ bŔval David, pŔijŔti mÅ Kristus?

43: A tak rŔznice v zÅstupu stala se pro nÅj.

44: NÅkteŔ pak z nich chtÅli ho jŔti, ale ŔAdnŔ nevztÅhl ruky na nÅj.

45: Tedy pŔiŔli slouŔbnŔci k pŔednŔm knÅŔm a k farizeŔm, i Ŕekli jim oni: ProÅ jste ho nepŔivedli?

46: OdpovÅdÅli slouŔbnŔci: Nikdy tak ĀlovÅk nemluvil, jako tento ĀlovÅk.

47: I odpovÅdÅli jim farizeovš\timesš: Zdali i vy jste svedeni?

48: ZdaliŔ kdo z knŔŔat uvÅŔil v nÅho anebo z farizeŔ?

49: NeŔ zÅstup ten, kterŔŔ neznÅ ZÅkona. ZloŔeÅenŔ jsou.

50: <I> dŔ k nim Nikodš\timesšm, ten, jenŔ byl pŔiel k nÅmu v noci, kterŔŔ byl jeden z nich:

51: Zdali ZÅkon nÅŔ soudŔ ĀlovÅka, leÅ prve uslyŔŔ od nÅho a zvŔ, co by Āinil?

52: OdpovÅdÅli a Ŕekli jemu: Zdali i ty GalilejskŔ jsi? Ptej se, ŔeŔ <ŔAdnŔ> prorok od Galilee nepovstal.

53: I Ŕel jeden kaŔdŔ do domu svš\timesšho.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.9 Evangelium S. Jana - Kapitola 8.

Jan (J)

Kapitola 8.

O ÚenÁ popaden\$\\times\$ v cizoloÚstvu. 12. SvÁdectvÉ prav\$\\times\$ o PÁnu, kdo by a co byl. 22. úid\$\\times\$ se PÁNem se hÁdajÉce, rouhajÉ se jemu, 59. a ukamenovati jej chtÁjÉ.

- 1:JeúÉÓ pak odóel na horu Olivetskou.
- 2:Potom na ŐsvitÁ zase pòioel do chrÁmu, a vóecken lid sóel se k nÁmu. A <on> posadiv se, uÁil je.
- 3:I pòivedli k nÁmu zÁkonÉci a farizeovš\times\$ Úenu v cizoloÚstvu popadenou; a postavivóe ji v prostòedku,
- 4:òekli jemu: Mistòe, tato Úena jest postiÚena pòi skutku, kdyÚ cizoloÚila.
- 5:A v ZÁkonÁ MojúÉÓ pòikÁzal nám takovš\times\$ kamenovati. Ty pak co pravÉÓ?
- 6:A to òekli, pokouóejÉce ho, aby jej mohli obÚalovati. JeúÉÓ pak skloniv se dolÉ, prstem psal na zemi.
- 7:A kdyÚ se nepòestÁvali otazovati jeho, zdvihl se a òekl jim: Kdo jest z vÁs bez hòÉchu, nejprv hoÁ na ni kamenem.
- 8:A opÁt schÚliv se, psal na zemi.
- 9:A oni uslyóevóe to a v svÁdomÉch svÛch obvinÁni jsouce, jeden po druhš\times\$m odchÁzeli, poÁavóe od starÓech aÚ do poslednÉch.
- <I> zÉstal tu JeúÉÓ sÁm, a Úena uprostòed stojeci.
- 10:A pozdvih se JeúÉÓ a ÚÁdnš\times\$ho nevidÁv, neÚ Úenu, òekl jÉ: úeno, kde jsou ti, kteòÉÚ na tebe Úalovali? úÁdnÛli tÁ neodsoudil?
- 11:KterÁÚto òekla: úÁdnÛ, Pane. I òekl jÉ JeúÉÓ: AniÚ já tebe odsuzuji. JdiÚ a nehòeó vÉce.
- 12:Tedy JeúÉÓ opÁt jim mluvil, òka: Já jsem SvÁtlo svÁta. KdoÚ mne nÁsleduje, nebudeò choditi v temnostech, ale budeò mÉti SvÁtlo Úivota.
- 13:I òekli jemu farizeovš\times\$: Ty sÁm o sobÁ svÁdectvé vydÁvÁó, svÁdectvé tvš\times\$ nenÉ pravš\times\$.
- 14:OdpovÁdÁl JeúÉÓ a òekl jim: AÁkoli já svÁdectvé vydÁvÁm sÁm o sobÁ, <vóak> pravš\times\$ jest svÁdectvé mš\times\$; nebo vÉM, odkud jsem pòioel a kam jdu. Ale vy nevéte, odkud jsem pòioel, anebo kam jdu.
- 15:Vy podle tÁla soudÉte, já nesoudÉM ÚÁdnš\times\$ho.
- 16:A bychò pak i soudil já, soud mÉj jestiò pravÛ; nebo nejsem sÁm, ale <jsem> já a ten, kterÛÚ mne poslal, Otec.
- 17:A v ZÁkonÁ vaóem psÁno jest: úe dvou ÁlovÁkÉ svÁdectvé pravš\times\$ jest.
- 18:JÁò svÁdectvé vydÁvÁm sÁm o sobÁ, a svÁdectvé vydÁvÁ o mnÁ ten, kterÛÚ mne poslal, Otec.
- 19:Tedy òekli jemu: KdeÚ jest ten tvÉj Otec? OdpovÁdÁl JeúÉÓ: AniÚ mne znÁte, ani Otce mš\times\$ho. Kdybyste mne znali, i Otce mš\times\$ho znali byste.
- 20:Tato slova mluvil JeúÉÓ u pokladnice, uÁe v chrÁmÁ, a ÚÁdnÛ ho nejal, nebo jeótÁ byla nepòioÁa hodina jeho.
- 21:I òekl jim opÁt JeúÉÓ: Já jdu, a hledati budete mne, a v hòÉchu vaóem zemòete. Kam já jdu, vy nemÉÚete pòijÉti.
- 22:I pravili úidš\times\$: Zdali se sÁm zabije, úe pravÉ: Kam já jdu, vy nemÉÚete pòijÉti?
- 23:I òekl jim: Vy z dÉlu jste, já s hÉry jsem. Vy jste z tohoto svÁta, já nejsem z svÁta tohoto.
- 24:ProtoÚ jsem òekl vÁm: úe zemòete v hòÉÓech svÛch. Nebo jestliúe nebudete vÁòiti, úe já jsem, zemòete v hòÉÓech vaóich.
- 25:I òekli jemu: Kdo jsi ty? I òekl jim JeúÉÓ: To, coÚ <hned> s poÁÁtku pravÉM vÁm.
- 26:Mnohoò mÁm o vÁs mluviti a souditi, ale ten, kterÛÚ mne poslal, pravdomluvnÛ jest, a já, coÚ jsem slyóel od nÁho, to mluvÉM na svÁtÁ.
- 27:<A oni> neporozumÁli, úe by o <Bohu> Otci pravil jim.

28:ProtoŮ ůekl jim JeŮĚÓ: KdyŮ povŮůete Syna ĀlovĀka, tehdy poznĀte, ůe jĀ jsem. A sĀm od sebe nic neĀinĚm, ale jakŮ mne nauĀil Otec mĚj, takŮ mluvĚm.

29:A ten, kterŮŮ mne poslal, se mnouŮ jest, a neopustil mne samŮ\times\$ho Otec; nebo coŮ jest jemu libŮ\times\$ho, to jĀ ĀinĚm vŮdycky.

30:Ty vĀci kdyŮ mluvil, mnozĚ uvĀŮili v nĀho.

31:Tedy ůekl JeŮĚÓ tĀm ůidĚm, kteŮĚŮ uvĀŮili jemu: JestliŮe vy zĚstanete v ůeĀi mŮ\times\$, prĀvĀ uĀedlnĚci moji budete.

32:A poznĀte pravdu, a pravda vĀs vysvobodĚ.

33:<I> odpovĀdĀli jemu: SĚmĀ Abrahamovo jsme, a ůĀdnŮ\times\$mu jsme neslouŮili nikdy. I kterakŮ ty dĚÓ: ůe svobodnĚ budete?

34:OdpovĀdĀl jim JeŮĚÓ: Amen, amen pravĚm vĀm: ůe kaŮdŮ, kdoŮ ĀinĚ hŮĚch, sluŮebnĚk jest hŮĚcha.

35:A sluŮebnĚk nezĚstĀvĀ v domu na vĀky; <ale> Syn zĚstĀvĀ na vĀky.

36:ProtoŮ jestliŮeŮ vĀs vysvobodĚ Syn, prĀvĀ svobodnĚ budete.

37:VĚm, ůe jste sĚmĀ Abrahamovo, ale hledĀte mne zabĚti; nebo ůeĀ mĀ nemĀ mĚsta u vĀs.

38:JĀ, coŮ jsem vidĀl u Otce svŮ\times\$ho, <to> mluvĚm; a i vy, co jste vidĀli u otce vaŮeho, <to> ĀinĚte.

39:OdpovĀdĀli a ůekli jemu: Otec nĀŮ jest Abraham. DĚ jim JeŮĚÓ: Kdybyste synovŮ\times\$ Abrahamovi byli, Āinili byste skutky Abrahamovy.

40:Ale nynĚ hledĀte mne zabĚti, ĀlovĀka toho, kterŮŮ jsem pravdu mluvil vĀm, kterouŮ jsem slyŮel od Boha. TohoŮ jest Abraham neĀinil.

41:Vy ĀinĚte skutky otce svŮ\times\$ho. I ůekli jemu: MyŮ z smilstva nejsme zplozeni, jednohoŮ Otce mĀme, <totiŮŮ> Boha.

42:Tedy ůekl jim JeŮĚÓ: ByŮ BĚh Otec vĀŮ byl, milovali byste mne. Nebo jĀ jsem z Boha poŮel, a pŮiŮel jsem; aniŮ jsem sĀm od sebe pŮiŮel, ale on mne poslal.

43:ProĀ mluvenĚ mŮ\times\$ho nechĀpĀte? ProtoŮe <hned> slyŮeti nemĚŮete ůeĀi mŮ\times\$.

44:Vy z otce ĀĀbla jste, a ůĀdosti otce vaŮeho chcete Āiniti. On byl vraŮednĚk od poĀĀtku, a v pravdĀ nestĀl; nebo pravdy v nĀm nenĚ. KdyŮ mluvĚ leŮ, z svŮ\times\$ho vlastnĚho mluvĚ; nebo lhĀŮ jest a otec lŮi.

45:JĀ pak ůe pravdu pravĚm, nevĀŮĚte mi.

46:Kdo z vĀs bude mne obviŮovati z hŮĚchu? A ponĀvadŮ pravdu pravĚm, proĀ vy mi nevĀŮĚte?

47:Kdo z Boha jest, slova BoŮĚ slyŮĚ; protoŮ vy neslyŮĚte, ůe z Boha nejste.

48:Tedy odpovĀdĀli ůidŮ\times\$a ůekli jemu: ZdaliŮ my dobŮe nepravĚme, ůe jsi ty SamaritĀn, a ĀĀbelstvĚ mĀŮ?

49:OdpovĀdĀl JeŮĚÓ: JĀŮ ĀĀbelstvĚ nemĀm, ale ctĚm Otce svŮ\times\$ho; neŮ vy jste mne neuctili.

50:JĀŮ pak nehledĀm chvĀly svŮ\times\$; jestiŮ, kdo hledĀ a soudĚ.

51:Amen, amen pravĚm vĀm: Budeli kdo zachovĀvati slovo mŮ\times\$, smrti neuzŮĚ na vĀky.

52:Tedy ůekli mu ůidŮ\times\$: NynĚ jsme poznali, ůe ĀĀbelstvĚ mĀŮ. Abraham umŮel i proroci, a ty pravĚŮ: Budeli kdo zachovĀvati ůeĀ mou, smrti neokusĚ na vĀky.

53:Zdali jsi ty vĀtŮĚ otce naŮeho Abrahama, kterŮŮ umŮel? I proroci zemŮeli jsou. KŮm ty se ĀinĚŮ?

54:OdpovĀdĀl JeŮĚÓ: ChvĀlĚmliŮ jĀ se sĀm, chvĀla mĀ nic nenĚ. JestiŮ kterŮŮ mne chvĀlĚ, Otec mĚj, o nĀmŮ vy pravĚte, ůe BĚh vĀŮ jest.

55:A nepoznali jste ho, ale já jej znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobně vám, lhář. Ale znám jej, a že jeho zachovávám.

56:Abraham, otec váš, veselil se, aby viděl den můj, i viděl, a radoval se.

57:Tedy řekl jsem úid\$: Padesáti let je otá nemá, a Abrahama jsi viděl?

58:řekl jim Jeú: Amen, amen pravěm vám: Prve neúli Abraham byl, já jsem.

59:I zchápali <úid\$> kameně, aby házeli na něj. Jeú pak skryl se, a prošel skrze něj, vyšel z chrámu, a tak <jich> znikl.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jm\$na VÁhy

1.10 Evangelium S. Jana - Kapitola 9.

Jan (J)

Kapitola 9.

Slepù od narození jsa uzdraven ode Pána, 23. velikou nesnáz o to má s farizeji.

- 1: Pomějeje <Jeúéó>, uzòel ĀlovĀka slepš\`times\$ho od narození.
- 2: I otázali se uĀedlnĀci jeho, òkouce: Mistòe, kdo jest zhòeóil, tentoli, Āili rodiĀovš\`times\$ jeho, Úe se slepù narodil?
- 3: OdpovĀdĀl Jeúéó: Ani tento nezhoóil, ani rodiĀovš\`times\$ jeho, ale aby zjevení byli skutkovš\`times\$ Boúé na nĀm.
- 4: Jáô musĀm dĀlati dĀlo toho, kterúú mne poslal, dokudú den jest. PòichĀzĀ noc, kdyúto úĀdnù nebude moci dĀlati.
- 5: Dokudú jsem na svĀtĀ, SvĀtlo jsem svĀta.
- 6: To povĀdĀv, plinul na zemi, a uĀinil blĀto z sliny, i pomazal tĀm blĀtem oĀi slepš\`times\$ho.
- 7: A òekl jemu: Jdi, umej se v rybnĀku Siloe, jenú se vyklĀdĀ: Poslanù. A on óel a umyl se, i pòioel, vida.
- 8: Sousedš\`times\$ pak a ti, kteòĀú jej prve vĀdali slepš\`times\$ho, òekli: Vóak tento jest, kterúú sedĀval a úebral?
- 9: JinĀ pravili, Úe ten jest, a jinĀ, Úe jest podoben k nĀmu. <Ale> on pravil: Já jsem.
- 10: Tedy òekli jemu: Kterak jsou otevòĀny oĀi tvš\`times\$?
- 11: On odpovĀdĀl a òekl: ĀlovĀk ten, kterúú slove Jeúéó, blĀto uĀinil a pomazal oĀĀ mŭch, a òekl mi: Jdi k rybnĀku Siloe, a umej se. I odóed a umyv se, prohlš\`times\$dl jsem.
- 12: I òekli jemu: Kde jest ten <ĀlovĀk>? òekl: NevĀm.
- 13: <Tedy> pòivedli toho, kterúú nĀkdy byl slepù, k farizeĀm.
- 14: Byla pak sobota, kdyú Jeúéó uĀinil blĀto a otevòel oĀi jeho.
- 15: I tázali se ho opĀt i farizeovš\`times\$, kterak by prozòel. On pak òekl jim: BlĀto poloúil mi na oĀi, a umyl jsem se, i vidĀm.
- 16: Tedy nĀkteòĀ z farizeĀ òekli: Tento ĀlovĀk nenĀ z Boha, nebo neostòĀhĀ soboty. JinĀ pravili: Kterak mĀúe ĀlovĀk hòéónù takovš\`times\$ divy Āiniti? I byla rĀznice mezi nimi.
- 17: <Tedy> òekli opĀt slepš\`times\$mu: Co ty o nĀm pravĀó, Úe otevòel oĀi tvš\`times\$? A on òekl: úe prorok jest.
- 18: I nevĀóili úidš\`times\$ o nĀm, by slepù byl a prozòel, aú povolali rodiĀĀ toho, kterúú byl prozòel.
- 19: A otázali se jich, òkouce: Jestli ten syn vĀó, o kterš\`times\$mú vy pravĀte, Úe by se slepù narodil? Kterakú pak nynĀ vidĀ?
- 20: OdpovĀdĀli jim rodiĀovš\`times\$ jeho a òekli: VĀmeò, Úe tento jest syn nĀó a Úe se slepù narodil.
- 21: Ale kterak nynĀ vidĀ, nevĀme; aneb kdo jest otevòel oĀi jeho, myò nevĀme. Vóak má lš\`times\$ta, ptejte se ho, on sĀm za sebe mluvíti bude.
- 22: Tak mluvili rodiĀovš\`times\$ jeho, Úe se bĀli úidĀ; nebo jíú tak byli uloúili úidš\`times\$, kdoú by ho koli vyznal Kristem, aby byl vyobcovĀn ze ókoly.
- 23: Protoú òekli rodiĀovš\`times\$ jeho: Máô lš\`times\$ta, ptejte se jeho.
- 24: I zavolali po druhš\`times\$ ĀlovĀka toho, kterúú býval slepù, a òekli jemu: Vzdej chvĀlu Bohu. My vĀme, Úe ĀlovĀk ten hòéónĀk jest.

25:I odpovádál on a òekl: Jestli hòéónék, nevém, neú to vém,
 Úe byv slepù, <jiú> nyné vidém.
 26:I òekli jemu opát: Coô uãinil? Kterak otevòel oãi tvš\times\$?
 27:Odpovádál jim: Jiú jsem vám povádál, a neslyóeli jste? Coú
 opát chcete slyóeti? Zdaliú i vy chcete uãedlnéci jeho bùti?
 28:I zloèeãili jemu a òekli: Budiú ty sám uãedlnékem jeho, ale
 myô jsme Mojúéóovi uãedlnéci.
 29:My vême, Úe Mojúéóovi mluvil Bêh, tento pak nevême, odkud
 jest.
 30:Odpovádál ten ãlovák a òekl jim: Toô jest jistá divná vác,
 Úe vy nevête, odkud jest, a otevòel oãi mš\times\$.
 31:Vême pak, Úe Bêh hòéónékê neslyóé, ale kdo by byl ctitel
 Boúé a vêli jeho ãinil by, toho slyóé.
 32:Od vâku nené slùcháno, aby kdo otevòel oãi slepš\times\$ho <tak>
 narozenš\times\$ho.
 33:Byô tento nebyl od Boha, nemohlô by nic uãiniti.
 34:Odpovádáli a òekli jemu: Ty jsi vóecken se v hòéóéch
 narodil, a ty náó uãéó? I vyhnali jej ven.
 35:Uslyóel <pak> Jeúéó, Úe jsou jej vyhnali ven. A kdyú jej
 našel, òekl jemu: Vâóéóliú ty v Syna Boúého?
 36:Odpovádál on a òekl: I kdoú jest, Pane, abych vâóil v nášo?
 37:I òekl jemu Jeúéó: I vidál jsi ho, a kterúú mluvé s tebou,
 onô jest.
 38:A on òekl: Vâóém, Pane, a klanál se jemu.
 39:I òekl jemu Jeúéó: Na soud pòióel jsem já na tento svát,
 aby ti, kteòéú nevidé, vidáli, a ti, jenú vidé, aby slepé byli.
 40:I slyóeli to nákteòé z farizeê, kteòéú s ném byli, a òekli
 jemu: Zdali i my slepé jsme?
 41:òekl jim Jeúéó: Byste slepé byli, hòéchu byste nemáli; ale
 nyné pravête: Vidême, protoú hòéech vâó zêstává.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.11 Evangelium S. Jana - Kapitola 10.

Jan (J)

Kapitola 10.

O dobrš\timesšm pastÛòì, 12. nÁjemnÉku, 16. ovÁinci, 22. a o rozmlouvÁNÉ PÁNÁ v sÉÍci óalomounovÁ s úidy, 39. pòed nimiÚ potom ujÉti musil.

1:Amen, amen pravÉM vÁm: KdoÚ nevchÁzÉ dveòmi do ovÁince ovcÉ, ale vchÁzÉ jinudy, ten zlodÁj jest a lotr.

2:Ale kdoÚ vchÁzÉ dveòmi, pastÛò jest ovcÉ.

3:Tomuô vrÁtnÛ otvÉrÁ, a ovce hlas jeho slyÓÉ, a <on> svÛch vlastnÉch ovec ze jmš\timesšna povolÁvÁ, a vyvodÉ je.

4:A jakÚ ovce svš\timesš vlastnÉ ven vypustÉ, pòed nimi jde, a ovce jdou za nÉM; nebo znajÉ hlas jeho.

5:Ale cizÉho nikoli nÁsledovati nebudou, ale utekou od nÁho; nebo neznajÉ hlasÈ cizÉch.

6:To pòÈslovÉ povÁdÁl jim JeÚÉÓ, ale oni nevÁdÁli, co by to bylo, coÚ jim mluvil.

7:Tedy opÁt òekl jim JeÚÉÓ: Amen, amen pravÉM vÁm: úe já jsem dveòe ovcÉ.

8:VÓickni, kolikoÚ jich koli pòede mnou pòìólo, zlodÁji jsou a lotòì, ale neslyÓely jich ovce.

9:JÁ jsem dveòe. Skrze mne vÓelli by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne.

10:ZlodÁj nepòichÁzÉ, jedinš\timesš aby kradl a mordoval a hubil; já jsem pòìóel, aby Úivot mÁly, a hojnÁ <aby> mÁly.

11:JÁ jsem ten pastÛò dobrÛ. DobrÛ pastÛò duÓì svou poklÁdÁ za ovce.

12:Ale nÁjemnÉk a ten, kterÛÚ nenÉ pastÛò, jehoÚ nejsou ovce vlastnÉ, vida vlka, an jde, i opouótÉ ovce i utÉkÁ, a vlk lapÁ a rozhÁnÉ ovce.

13:NÁjemnÉk pak utÉkÁ; nebo nÁjemnÉk jest, a nemÁ pš\timesšÁe o ovce.

14:JÁ jsem ten dobrÛ pastÛò, a znÁmô <ovce> svš\timesš, a znajÉô

mne m\$\\times\$.

15:JakoÚ mne znÁ Otec, tak i já znÁm Otce, a duÓi svou pokládÁm za ovce.

16:A mámÔ <i>jin\$\\times\$ ovce, kter\$\\times\$Ú nejsou z tohoto ovÁince. I tyÔ musÉm pÒiv\$\\times\$sti, a hlas mĚj slyÓeti budou. A budeÔ jeden ovÁinec <a> jeden pastÛÒ.

17:ProtoÚ mne Otec miluje, Úe já pokládÁm duÓi svou, abych ji zase vzal.

18:NiÚÁdnÛÔ jĚ neb\$\\times\$Ôe ode mne, ale já pokládÁm ji sám od sebe. Mám moc poloÚiti ji, a mám moc zase vzĚti ji. To pÒikÁzÁnĚ vzal jsem od Otce sv\$\\times\$ho.

19:Tedy stala se opĀt rĚznice mezi úidy pro ty ÔeÁi.

20:A pravili mnozĚ z nich: ÄÁbelstvĚ má a blÁznĚ. Co ho poslouchÁte?

21:JinĚ pravili: Tato slova nejsou ÄÁbelstvĚ majĚcího. ZdaliÚ ÄÁbelstvĚ mĚÚe slepÛch oÁi otvĚrati?

22:I bylo posvěcenĚ v Jeruzal\$\\times\$smÁ, a zima byla.

23:I prochÁzel se JeÚĚÓ v chrÁmÁ po sĚÍci óalomounovÁ.

24:Tedy obstoupili jej úid\$\\times\$, a Ôekli jemu: DokudÚ duÓi naÓi drÚĚÓ? JestliÚe jsi ty Kristus, povÁz nám zjevnÁ.

25:OdpovÁdÁl jim JeÚĚÓ: PovÁdÁl jsem vám, a nevÁÔĚte.

Skutkov\$\\times\$, kter\$\\times\$Ú já ÄinĚm ve jm\$\\times\$nu Otce sv\$\\times\$ho, tiÔ ← svÁdectvĚ

vydÁvajĚ o mnÁ.

26:Ale vy nevÁÔĚte, nebo nejste z ovcĚ mÛch, jakoÚ jsem vám povÁdÁl.

27:<Nebo> ovce m\$\\times\$ hlas mĚj slyÓĚ, a já je znÁm, a následujĚÔ mne.

28:A jáÔ úivot vÁÁnÛ dÁvÁm jim, a nezhynouÔ na vÁky, aniÚ jich kdo vytrhne z ruky m\$\\times\$.

29:Otec mĚj, kterÛÚ mi <je> dal, vÁtÓĚÔ jest nade vÓecky, a úÁdnÛÔ jich nemĚÚe vytrhnouti z ruky Otce m\$\\times\$ho.

30:JÁ a Otec jedno jsme.

31:Tedy zchÁpali opĀt kamenĚ úid\$\\times\$, aby jej kamenovali.

32:OdpovÁdÁl jim JeÚĚÓ: Mnoh\$\\times\$ dobr\$\\times\$ skutky ukÁzal jsem vám od Otce sv\$\\times\$ho. Pro kterÛ z tÁch skutkĚ kamenujete mne?

33:OdpovÁdÁli jemu úid\$\\times\$, Ôkouce: Pro dobrÛ skutek tebe nekamenujeme, ale pro rouhÁnĚ, totiÚ Úe ty, ÄlovÁk jsa, dÁlÁÓ se Bohem.

34:OdpovÁdÁl jim JeÚĚÓ: VÓak psÁno jest v ZÁkonÁ vaÓem: Já jsem Ôekl: Bohov\$\\times\$ jste.

35:PonÁvadÚ ty nazval bohy, k nimÚto ÔeÁ BoÚĚ stala se, a nemĚÚeÔ zruÓeno bÛti PĚsmo,

36:<KterakÚ tedy o mnÁ,> kter\$\\times\$hoÚ posvÁtil Otec a poslal na svÁt, vy pravĚte, Úe se rouhÁm, Úe jsem Ôekl: Syn BoÚĚ jsem?

37:NeÄinĚmliÔ skutkĚ Otce sv\$\\times\$ho, nevÁÔte mi.

38:PakliÔ ÄinĚm, <tedy> byste pak mnÁ nevÁÔili, <aspoÎ> skutkĚm vÁÔte, abyste poznali a vÁÔili, Úe Otec ve mnÁ jest, a já v nám.

39:Tedy opĀt hledali ho jĚti, ale on vyÓel z rukou jejich.

40:I odÓel opĀt za JordÁn na to mĚsto, kdeÚ nejprv Jan kÔtil, a pozĚstal tam.

41:I pÒiÓli k námú mnozĚ, a pravili: Jan zajist\$\\times\$ úÁdn\$\\times\$ho divu neuÁinil, ale vÓecko, coÚkoli mluvil Jan o tomto, prav\$\\times\$ bylo.

42:A mnozĚ tam uvÁÔili v náho.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jmš\times\$na VÁhy

1.12 Evangelium S. Jana - Kapitola 11.

Jan (J)

Kapitola 11.

VzkÔÉsil PÁN Lazara. 46. KnÁÚÉ pak a farizeovš\times\$ radu drÚeli proti Kristu PÁnu; 55. ale on tajnÁ uÓel do mÁsta Efraim, 57. a oni na nÁj vydali mandÁt.

1:Byl pak nemocen <ÁlovÁk> nÁjakÛ <jmš\times\$nem> Lazar z Betany,

<totiÚ> z mÁsteÁka Marie a Marty, sestry jejÉ.
2:(A to byla ta Maria, kterÁÚ pomazala PÁna mastÉ a vytØela nohy jeho vlasy svÛmi, jejÉÚto bratr Lazar byl nemocen.)
3:Tedy poslaly k nÁmu sestry jeho, Økouce: Pane, aj, ten, kterš\timesšhoÚ milujeÓ, nemocen jest.
4:A uslyÓav <to> JeÚÉÓ, Øekl: Nemoc ta nenÉØ k smrti, ale pro slÁvu BoÚÉ, aby oslaven byl Syn BoÚÉ skrze ni.
5:Miloval pak JeÚÉÓ Martu i sestru jejÉ i Lazara.
6:A jakÚ uslyÓel, Úe by nemocen byl, i pozÉstal za dva dni na tom mÉstÁ, kdeÚ byl.
7:Potom pak dÉ uÁedlnÉkÉm: PojÁme zase do Judstva.
8:Øekli jemu uÁedlnÉci: MistØe, nynÉ hledali tÁ úidš\timesš kamenovati, a <ty> zase tam chceÓ jÉti?
9:OdpovÁdÁl JeÚÉÓ: VÓak dvanÁcte hodin za den jest. ChodÉli kdo ve dne, neurazÉ se; nebo svÁtlo tohoto svÁta vidÉ.
10:PakliØ by kdo chodil v noci, urazÉØ se; nebo svÁtla nenÉ v nÁm.
11:To povÁdÁl, a potom dÉ jim: Lazar, pØÉtel nÁÓ, spÉ, ale jduØ, abych jej ze sna probudil.
12:I Øekli uÁedlnÉci jeho: Pane, spÉliØ, zdrÁv bude.
13:Ale JeÚÉÓ Øekl o smrti jeho, oni pak domnÉvali se, Úe by o spÁnÉ sna mluvil.
14:Tedy Øekl jim JeÚÉÓ zjevnÁ: Lazar umØel.
15:A raduji se pro vÁs, Úe jsem tam nebyl, abyste vÁØili. Ale pojÁme k nÁmu.
16:I Øekl TomÁÓ, kterÛÚ slove Didymus, spoluuÁedlnÉkÉm: PojÁme i my, abychom zemØeli s nÉm.
17:Tedy pØiÓel JeÚÉÓ, i nalezl ho jiÚ ÁtyØi dni v hrobÁ pochovanš\timesšho.
18:Byla pak Betany blÉzko od Jeruzalš\timesšma, okolo honÉ patnácte.
19:MnozÉ pak z úidÉ byli pØiÓli k MartÁ a Mariji, aby je tÁØili pro <smrt> bratra jejich.
20:Tedy Marta, jakÚ uslyÓela, Úe JeÚÉÓ jde, vyÓla proti nÁmu, ale Maria doma sedÁla.
21:I Øekla Marta k JeÚÉÓovi: Pane, kdybys ty byl zde, bratr mÉj byl by neumØel.
22:Ale i nynÉØ vÉM, Úe coÚkoli poÚÁdal bys od Boha, dá tobÁ BÉh.
23:DÉ jÉ JeÚÉÓ: VstaneØ bratr tvÉj.
24:Øekla jemu Marta: VÉM, Úe vstane pØi vzkØÉÓenÉ v den nejposlednÁjÓÉ.
25:Øekl jÉ JeÚÉÓ: JÁ jsem vzkØÉÓenÉ i Úivot. Kdo vÁØÉ ve mne, byØ pak i umØel, Úiv bude.
26:A kaúdÛ, kdoÚ jest Úiv, a vÁØÉ ve mne, neumØeØ na vÁky. VÁØÉÓli tomu?
27:Øekla jemu: OvÓem, Pane, jÁ jsem uvÁØila, Úe jsi ty Kristus, Syn BoÚÉ, kterÛÚ mÁl pØijÉti na svÁt.
28:A kdyÚ to povÁdÁla, odeÓla a zavolala tajnÁ Marie, sestry svš\timesš, Økuci: Mistr zde jest, a volÁ tebe.
29:Ona jakÚ to uslyÓela, vstala rychle, a Óla k nÁmu.
30:(JeÓtÁ pak byl JeÚÉÓ nepØiÓel do mÁsteÁka, ale byl na tom mÉstÁ, kdeÚ vyÓla byla proti nÁmu Marta.)
31:Tedy úidš\timesš, kteØÉÚ s nÉ byli v domÁ a tÁØili ji, vidÁvÓe Mariji, Úe jest rychle vstala a vyÓla, Óli za nÉ, Økouce: Jde k hrobu, aby tam plakala.
32:Ale Maria, kdyÚ tam pØiÓla, kdeÚ byl JeÚÉÓ, uzØevÓi jej, padla k nohÁm jeho, a Øekla jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr

mĚj byl by neumĚel.

33:NĀkteĚ pak jakŮ uzĚel, ana plĀĀe, i ůidy, kteĚĚŮ byli s nĚ pĚiĚli, ani plaĀĚ, zastonal duchem, a zkormoutil se.

34:A Ěekl: KdeŮ jste jej poloŮili? Ěkou jemu: Pane, pojĀ a pohleĀ.

35:I zaplakal JeŮĚĚ.

36:Tedy Ěekli ůid\$\\times\$: Aj, kterak ho miloval!

37:NĀkteĚ pak z nich Ěekli: NemohlliŮ jest tento, kterŮŮ otevĚel oĀi slep\$\\times\$ho, uĀiniti <i toho>, aby tento neumĚel?

38:JeŮĚĚ pak opĀt zastonav sĀm v sobĀ, pĚiĚel k hrobu. Byla pak jeskynĀ, a kĀmen byl svrchu poloŮen na ni.

39:<I> dĚ JeŮĚĚ: ZdvihnĀte kĀmen. Ěkla jemu Marta, sestra toho mrtv\$\\times\$ho: Pane, jiŮŮ smrdĚ; nebo ĀtyĚi dni v hrobĀ jest.

40:DĚ jĚ JeŮĚĚ: VĚakĚ jsem Ěekl, Ůe budeĚi vĀĚiti, uzĚĚ slĀvu BoŮĚ.

41:Tedy zdvihli kĀmen, kdeŮ byl mrtvŮ pochovĀn. JeŮĚĚ pak pozdvihl vzhĚru oĀĚ a Ěekl: OtĀe, dĀkuji tobĀ, Ůe jsi mne slyĚel.

42:JĀ zajist\$\\times\$ vĚm, Ůe <ty> mne vŮdycky slyĚĚĚ, ale pro zĀstup, kterŮŮ okolo stojĚ, Ěekl jsem, aby vĀĚili, Ůe jsi ty mne poslal.

43:A to povĀdĀv, zavolal hlasem velikŮm: LazaĚe, pojĀ ven!

44:I vyĚel, kterŮŮ byl umĚel, maje svĀzan\$\\times\$ ruce i nohy rouchami, a tvĀĚ jeho Śatem byla obvinuta. Ěekl jim JeŮĚĚ:

RozvĀŮteŮ jej, a nechte, aĚ odejde.

45:Tedy mnozĚ z ůidĚ, kteĚĚŮ byli pĚiĚli k Mariji, vidĀvĚe, co jest uĀinil JeŮĚĚ, uvĀĚili v nĀho.

46:NĀkteĚ pak z nich odeĚli k farizeĚm a povĀdĀli jim, co jest uĀinil JeŮĚĚ.

47:I seĚli se pĚednĚ knĀŮĚ a farizeov\$\\times\$ v radu, a pravili: Co ĀinĚme? Tento ĀlovĀk divy mnoh\$\\times\$ ĀinĚ.

48:NechĀmeli ho tak, vĚickni uvĀĚĚ v nĀho, i pĚijdou ĚĚman\$\\times\$, a odejmou mĚsto naĚe i lid.

49:Jeden pak z nich, <jm\$\\times\$nem> KaifĀĚ, nejvyĚĚm knĀzem jsa toho l\$\\times\$sta, Ěekl jim: Vy nic nevĚte,

50:AniŮ co <o tom> pĚemyĚlujete, Ůe jest uŮiteĀn\$\\times\$ nĀm, aby jeden ĀlovĀk umĚel za lid, a ne, <aby> vĚecken tento nĀrod zahynul.

51:Toho pak neĚekl sĀm od sebe, ale nejvyĚĚm knĀzem byv l\$\\times\$sta toho, prorokoval, Ůe jest mĀl JeŮĚĚ umĚĚti za tento nĀrod,

52:A netoliko za tento nĀrod, ale tak\$\\times\$, aby syny BoŮĚ rozptŮlen\$\\times\$ shromĀŮdil v jedno.

53:ProtoŮ od toho dne spolu se o to radili, aby jej zabili.

54:JeŮĚĚ pak jiŮ nechodil zjevnĀ mezi ůidy, ale odĚel odtud do krajiny, <kterĀŮ byla> blĚzko pouĚtĀ, do mĀsta, jenŮ slove Efraim, a tu bydlil s uĀedlnĚky svŮmi.

55:Byla pak blĚzko velikanoc ůidovskĀ. I Śli mnozĚ do Jeruzal\$\\times\$ma z krajiny t\$\\times\$ pĚed velikonocĚ, aby se oĀistili.

56:I hledali JeŮĚĚe, a rozmlouvali vespolek, v chrĀmĀ stojĚce: Co se vĀm zdĀ, Ůe nepĚiĚel k svĀtku?

57:Vydali pak byli pĚednĚ knĀŮĚ a farizeov\$\\times\$ mandĀt, jestliŮe by kdo zvĀdĀl, kde by byl, aby povĀdĀl, aby jej jali.

Kapitola:

2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.13 Evangelium S. Jana - Kapitola 12.

Jan (J)

Kapitola 12.

O pomazÁNÉ mastÉ drahou noh PÁNÁ, 4. proÁeÚ JidÁÓ reptal.
12. O pÒÉjezdu PÁNÁ do Jeruzal\$\\times\$ma, 20. pÒÉchodu òekÊ, 28. hlasu
s nebe slyÓan\$\\times\$m, 37. a o oslepen\$\\times\$m i zatvrzen\$\\times\$m srdci ←
úidovsk\$\\times\$m.

1:Tedy JeÚÉÓ ÓestÛ den pÒed velikonocÉ pÒiÓel do Betany,
kdeÛto byl Lazar, ten kterÛÛ byl umÒel, jehou vzkÒÉsil
z mrtvÛch.

2: I pòipravili jemu tu veãeòì, a Marta posluhovala, Lazar pak byl jeden z stolÉcÉch s nimi.

3: Maria pak vzavòì libru masti drah\$\\times\$ z nardu vùborn\$\\times\$ho, pomazala noh JeÚÉÓovÙch, a vytòela vlasy svÙmi nohy jeho. I naplnÅn jest dÈm vÈnÈ t\$\\times\$ masti.

4: Tedy òekl jeden z uãedlnÈkÈ jeho, JidÁÓ, <syn> óimona Iókariotsk\$\\times\$ho, kterÙÚ jej mÅl zraditi:

5: Proã tato mast nenÈ prodÁna za tÒì sta penÅz, a nenÈ dáno chudÙm?

6: To pak òekl, ne Úe by mÅl p\$\\times\$šAi o chud\$\\times\$, ale Úe zlodÅj byl, a mÅóec mÅl, a to, coÚ <do nÅho> kladeno bylo, nosil.

7: Tedy òekl JeÚÉÓ: Nech jÈ, ke dni pohòebu m\$\\times\$ho zachovala to.

8: Chud\$\\times\$ zajist\$\\times\$ vÙdycky máte s sebou, ale mne ne vÙdycky mÈti budete.

9: ZvÅdÅl pak zÁstup velikÙ z úidÈ <o nÅm>, Úe by tu byl. I pòióli <tam>, ne pro JeÚÉÓe toliko, ale tak\$\\times\$, aby Lazara vidÅli, kter\$\\times\$hoÚ byl vzkòÉsil z mrtvÙch.

10: Radili se pak pòednÈ knÁÚÈ, aby i Lazara zamordovali.

11: Nebo mnozÈ z úidÈ odchÁzeli pro nÅho, a uvÅòili v JeÚÉÓe.

12: Potom nazejtòÈ mnohÙ zÁstup, kterÙÚ byl pòióel k svÁtku <velikonòAnÈmu>, kdyÚ uslyòeli, Úe JeÚÉÓ jde do Jeruzal\$\\times\$ma,

13: Nabrali ratolestÈ palmovÙch, a vyòili proti nÅmu, a volali: Spas nÅs! PoÚehnanÙ, jenÚ se b\$\\times\$òe ve jm\$\\times\$nu PÅnÅ, KrÁl IzraelskÙ.

14: I dostav JeÚÉÓ oslÁtka, vsedl na nÅ, jakoÚ psÁno jest:

15: Neboj se, dcero Sionská, aj, KrÁl tvÈj b\$\\times\$òe se, na oslÁtku sedÅ.

16: Tomu pak nesrozumÅli uãedlnÈci jeho zprvu, ale kdyÚ oslaven byl JeÚÉÓ, tedy se rozpomenuli, Úe jest to psÁno bylo o nÅm a Úe jemu to uÅinili.

17: VydÁval pak o nÅm svÅdectvé zÁstup, kterÙÚ byl s nÈm, Úe Lazara povolal z hrobu a vzkòÉsil jej z mrtvÙch.

18: ProtoÚ i v cestu vyòel jemu zÁstup, kdyÚ slyòeli, Úe by ten div uÅinil.

19: Tedy farizeov\$\\times\$ pravili mezi sebou: VidÈte, Úe nic neprospÈvÁte? Aj, <vòecken> svÁt postoupil po nÅm.

20: Byli pak nÅkteòÈ òekov\$\\times\$ z tÅch, kteòÈÚ pòichÁzÈvali, aby se modlili v svÁtek.

21: Ti tak\$\\times\$ pòistoupili k Filipovi, kterÙÚ byl od Betsaidy Galilejsk\$\\times\$, a prosili ho, Òkouce: Pane, chtÅli bychom JeÚÉÓe vidÅti.

22: Pòióel Filip a povÅdÅl Ondòejovi, Ondòej pak a Filip povÅdÅli JeÚÉÓovi.

23: A JeÚÉÓ odpovÅdÅl jim, òka: Pòiólaò jest hodina, aby oslaven byl Syn ÅlovÅka.

24: Amen, amen pravÈm vÅm: Zrno póeniÅn\$\\times\$ padna v zemi, neumòeli, onoò samo zÈstane, a pakliò umòe, mnohÙ uúitek pòinese.

25: KdoÚ miluje duòì svou, ztratÈò ji; a kdoÚ nenÁvidÈ duòe sv\$\\times\$ na tomto svÁtÅ, k Úivotu vÅÅn\$\\times\$mu ostòÈhá jÈ.

26: SlouÚÈli mi kdo, nÅsledujÚ mne; a kdeÚ jsem já, tuò i mÈj sluúebnÈk bude. A budeli mi kdo slouúiti, poctÈò ho Otec <mÈj>.

27: NynÈ duòe má zkormoucena jest, a coÚ dÈm? Otãe, vysvoboã mne z t\$\\times\$to hodiny. Ale proto jsem pòióel k hodinÅ t\$\\times\$to.

28: Otãe, oslaviÚ jm\$\\times\$no sv\$\\times\$. Tedy pòióel hlas s nebe <ÒkoucÈ>: I oslavil jsem, i jeòtÅ oslavÈm.

29: Ten pak zástup, kterúú tu stál a to slyóel, pravil:
Zahòmálo. Jiné pravili: Andál k námú mluvil.

30: Odpováďál Jeúéó a òekl: Ne pro mneò hlas tento se stal,
ale pro vás.

31: Nynéò jest soud sváta tohoto, nyné knéúe sváta tohoto
vyvrúeno bude ven.

32: A já buduliò povúoen od zemá, vóecky potáhnu k sobá.

33: (To pak pováďál, znamenaje, kterou by smrté máal umòéti.)

34: Odpováďál jemu zástup: My jsme slyóeli z zákona, úe
Kristus zêstává na váký, a kterakú ty pravéó, úe musé bûti
povúoen Syn Ālováka? Kdo jest to Syn Ālováka?

35: Tedy òekl jim Jeúéó: Jeótá na malú Āas Svátlo s vámi jest.
Choáte, dokud Svátlo máte, aò vás tma nezachváté; nebo kdo
chodé ve tmách, nevé, kam jde.

36: Dokud Svátlo máte, váòte v Svátlo, abyste synov\$ Svátla
byli. Toto pováďál Jeúéó, a odóed, skryl se pòed nimi.

37: A aãkoli tak mnohá znamené Āinil pòed nimi, <vóak> jsou
neuváòili v náho,

38: Aby se naplnila òeã Izaiáóe proroka, kterouú pováďál: Pane,
kdo uváòil kázané naóemu a ráma pána komu jest zjeveno?

39: <Ale> protoò jsou nemohli váòiti, neb opát Izaiáó òekl:

40: Oslepil oãi jejich a zatvrdil srdce jejich, aby oãima
nevidáli a srdcem nerozumáli a neobrátili se, abych jich
neuzdravil.

41: To pováďál Izaiáó, kdyú vidál slávu jeho a mluvil o nám.

42: A aãkoli mnozé z knéúat uváòili v náho, vóak pro farizee
nevyznávali ho, aby ze ókoly nebyli vyobcováni.

43: Nebo milovali slávu lidskou véce neú slávu Boúé.

44: Jeúéó pak zvolal a òekl: Kdo váòé ve mne, ne ve mneò váòé,
ale v toho, jenú mne poslal.

45: A kdoú vidé mne, vidé toho, kterúú mne poslal.

46: Já Svátlo na svát jsem pòioel, aby úádnú, kdoú váòé ve
mne, ve tmá nezêstal.

47: A slyóelliò by kdo slova má, a neváòil by, jáò ho
nesoudém; nebo nepòioel jsem, abych soudil svát, ale abych
spasen uãinil svát.

48: Kdoú mnou pohrdá a nepòijémá slov můch, máò, kdo by jej
soudil. Slova, kteráú jsem mluvil, taò jej souditi budou
v nejposlednájóé den.

49: Nebo já sám od sebe jsem nemluvil, ale ten, jenú mne
poslal, Otec, on mi pòikázané dal, co bych máal praviti
a mluviti.

50: A véem, úe pòikázáné jeho jest úivot vãánú. A protoú, coú
já mluvém, jakú mi pováďál Otec, takò mluvém.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.14 Evangelium S. Jana - Kapitola 13.

Jan (J)

Kapitola 13.

Kristus PÁN umyv nohy uÅedlnÉkÊ svÛch, 18. zrádce sv\$\\times\$ho i slovem i skutkem oznÁmil, 34. a pòikÁzÁnÉ sv\$\\times\$ nov\$\\times\$ o spoleÁn\$\\times\$m svat\$ ← \\times\$m milovÁnÉ vydal.

1:Pòed svÁtkem pak velikonoÁnÉm, vÁda JeÚÉÓ, Úe pòiÓla hodina jeho, aby Óel z tohoto svÁta k Otci, milovav sv\$\\times\$, kteÒÉÚ byli na svÁtÁ, aÚ do konce je miloval.

2:A kdyÚ veÁeÒeli, (a ÁÁbel jiÚ byl vnukl v srdce JidÁÓe óimona IÓkariotsk\$\\times\$ho, aby jej zradil,)

3:VÁda JeÚÉÓ, Úe jemu Otec vÓecko v ruce dal a Úe od Boha vyÓel a k Bohu jde,

4:Vstal od veÁeÒe, a sloÚil roucho sv\$\\times\$, a vzav rouchu, pòepÁsal se.

5:Potom nalil vody do medenice, i poÁal umÛvati nohy uÅedlnÉkÊ a vytÉrati rouchou, kterouÚ byl pòepÁsÁn.

6:Tedy pòioel k óimonovi Petrovi. A on òekl jemu: Pane, ty mi chceÓ nohy mÛti?
7:OdpovÁdÁl JeÚÉÓ a òekl jemu: Co já ĀinĚm, ty nevéÓ nynĚ, ale potom zvĚÓ.
8:DĚ jemu Petr: NebudeÓ ty mÛti noh mÛch na vÁky. OdpovÁdÁl jemu JeÚÉÓ: NeumyjiliÔ tebe, nebudeÓ mĚti dĚlu se mnou.
9:DĚ jemu óimon Petr: Pane, netoliko nohy m\$\\times\$, ale i ruce i hlavu.
10:òekl jemu JeÚÉÓ: KdoÚ jest umyt, nepotòebuje, neÚ aby nohy umyl; nebo Āist jest vòecken. I vy Āisté jste, ale ne vòickni.
11:Nebo vÁdÁl o zrÁdci sv\$\\times\$m; protoÚ òekl: Ne vòickni Āisté jste.
12:KdyÚ pak umyl nohy jejich a vzal <na sebe> roucho sv\$\\times\$, posadiv se za stĚl zase, òekl jim: VĚteliÚ, co jsem uĀinil vÁm?
13:Vy nazÛvÁte mne Mistrem a PĀnem, a dobòe pravĚte, jsemÔ zajist\$\\times\$.
14:PonĀvadÚ tedy já umyl jsem nohy vaòe, PĀn a Mistr, i vy mĀte jeden druh\$\\times\$mu nohy umÛvati.
15:PÒĚklad zajist\$\\times\$ dal jsem vÁm, abyste, jakoÚ jsem já uĀinil vÁm, i vy t\$\\times\$Ú Āinili.
16:Amen, amen pravĚm vÁm: NenĚ sluĚebnĚk vĀtÓĚ pĀna sv\$\\times\$ho, ani posel vĀtÓĚ neÚli ten, kdoÚ jej poslal.
17:ZnĀteli tyto vĀci, blahoslavenĚ jste, budeteli je Āiniti.
18:Ne o vòechÔ vĀs pravĚm. Já vĚm, kter\$\\times\$ jsem vyvolil, ale <musĚ to bÛti,> aby se naplnilo pĚsmo: Ten, jenÚ jĚ chl\$\\times\$b se mnou, pozdvihl proti mnĀ paty sv\$\\times\$.
19:NynĚ pravĚm vÁm, prve neÚ by se to stalo, abyste, kdyÚ se stane, uvĀòili, Úe já jsem.
20:Amen, amen pravĚm vÁm: Kdo pòijĚmĀ toho, kohoÚ bych já poslal, mneÔ pòijĚmĀ; a kdoÚ mne pòijĚmĀ, pòijĚmĀ toho, kterÛÚ mne poslal.
21:A to povĀdĀv JeÚÉÓ, zkormoutil se v duchu, a osvĀdĀil, òka: Amen, amen pravĚm vÁm, Úe jeden z vĀs mne zradĚ.
22:Tedy uĀedlnĚci vzhl\$\\times\$dali na sebe vespolek, pochybujĚce, o kom by to pravil.
23:Byl pak jeden z uĀedlnĚkĚ JeÚÉÓovÛch, kterÛÚ zpolehl na klĚnĀ jeho, jehoÚ miloval JeÚÉÓ.
24:ProtoÚ tomu nĀvĀótĚ dal óimon Petr, aby se zeptal, kdo by to byl, o nĀmÚ pravĚ?
25:A on odpoĀĚvaje na prsech JeÚÉÓovÛch, òekl jemu: Pane, kdo jest?
26:OdpovÁdÁl JeÚÉÓ: Ten jest, komuÚ já omoĀen\$\\times\$ skyvy chleba podĀm. A omoĀiv skyvu chleba, podal JidĀóovi, <synu> óimona Iókariotsk\$\\times\$ho.
27:A hned po <vzetĚ toho> chleba vstoupil do nĀho satan. I òekl jemu JeÚÉÓ: Co ĀinéÓ, Āiĭ spĀónĀ.
28:Tomu pak ÚÁdnÛ z pòĚsedĚcĚch nerozumĀl, k Āemu by jemu to òekl.
29:Nebo nĀkteòĚ se domnĚvali, ponĀvadÚ JidĀó mĀóec mĀl, Úe by jemu òekl JeÚÉÓ: Nakup tĀch vĀcĚ, kterÛchÚ jest nĀm potòebĚ k svĀtku, anebo aby nĀco chudÛm dal.
30:A on vzav skyvu chleba, hned vyóel. A byla <jiÚ> noc.
31:KdyÚ pak on vyóel, dĚ JeÚÉÓ: NynĚÔ oslaven jest Syn ĀlovĀka, a BĚh oslaven jest v nĀm.
32:A ponĀvadÚ BĚh oslaven jest v nĀm, i BĚh oslavĚ jej sĀm v sobĀ, a to hned oslavĚ jej.

33: Syn Ákov\$ \times\$, je ÓtÁ maliÁko s vÁmi jsem. Hledati mne budete, a jako Ú jsem òekl úidĚm: Kam jÁ jdu, vy nemĚÚete pÒijĚti, tak i vÁm pravĚm nynĚ.

34: PÒikÁzÁnĚ nov\$ \times\$ dÁvÁm vÁm, abyste se milovali vespolek; jako Ú <jÁ> miloval jsem vÁs, tak abyste i vy milovali jeden druh\$ \times\$ho.

35: Po tom ò poznajĚ vÓickni, Úe jste moji uÁedlnĚci, budeteli mĚti lÁsku jedni k druhŮm.

36: DĚ jemu óimon Petr: Pane, kam jde Ó? OdpovÁdÁl mu JeÚĚ Ó: Kam jÁ jdu, nemĚÚe Ó ty nynĚ jĚti za mnou, ale pĚjde Ó potom.

37: DĚ jemu Petr: Pane, proÁ bych nemohl nynĚ jĚti za tebou? <A jÁ> du Ói svou za tebe poloÚĚm.

38: OdpovÁdÁl jemu JeÚĚ Ó: Du Ói svou za mne poloÚĚ Ó? Amen pravĚm tobÁ: NezazpĚvÁ ò kohout, a Ú mne tÒikrÁt zapÒĚ Ó.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.15 Evangelium S. Jana - Kapitola 14.

Jan (J)

Kapitola 14.

PÁN za tou poslednÉ veÀeÒÉ uÃedlnÉkÊ svÛch mnohÛmi òeÃmi i potÁóoval i napomÉnal 16. a Duchu svat\$\\times\$ho pÒÉchod pÒedpovÁdÁl.

- 1:NermutiÚ se srdce vaÒe. VÁÒÉte v Boha, i ve mne vÁÒte.
 2:V domu Otce m\$\\times\$ho pÒÉbytkov\$\\times\$ mnozÉ jsou. ByÒ nebylo tak, povÁdÁl bych vÁm. [3.] JduÒ, abych vÁm pÒipravil mÉsto.
 3:A odejduliÒ, a pÒipravÉM vÁm mÉsto, zaseÒ pÒijdu, a poberu vÁS k sobÁ sam\$\\times\$mu, abyste, kde jsem já, i vy byli.
 4:A kam já jdu, vÉte, i cestu vÉte.
 5:DÉ jemu TomÁó: Pane, nevéme, kam jdeó. A kterak mÊÚeme cestu vÁdÁti?
 6:DÉ jemu JeÚÉó: Já jsem cesta, i pravda, i Úivot. úÁdnÛ nepÒichÁzÉ k Otci neÚ skrze mne.
 7:Byste znali mne, tak\$\\times\$ i Otce m\$\\times\$ho znali byste; a jiÚ nynÉ jej znÁte, a vidÁli jste ho.
 8:òekl jemu Filip: Pane, ukaÚ nám Otce, a dostiÒ jest nám.
 9:DÉ jemu JeÚÉó: Tak dlouhÛ Áas s vÁmi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdoÚ vidÉ mne, vidÉ Otce, a kterak ty pravÉó: UkaÚ nám Otce?
 10:<A coÚ> nevÁòÉó, Úe já v Otci a Otec ve mnÁ jest? Slova, kterÁÚ já mluvÉM vÁm, sám od sebe nemluvÉM, ale Otec ve mnÁ pÒebÛvaje, onÒ ÁinÉ skutky.
 11:VÁÒteÚ mi, Úe <jsem> já v Otci a Otec ve mnÁ; nebo aspoÍ pro samy skutky vÁÒte mi.
 12:Amen, amen pravÉM vÁm: KdoÚ vÁÒÉ ve mne, skutky, kter\$\\times\$Ú já ÁinÉM, i on Áiniti bude, a vÁtÓÉ nad ty Áiniti bude. Nebo já jdu k Otci sv\$\\times\$mu.
 13:A jestliÚe byste co prosili ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$m, toò uÁinÉM, aby oslaven byl Otec v Synu.
 14:Budeteli zaÁ prositi ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$m, jáò uÁinÉM.
 15:Milujeteli mne, pÒikÁzÁné mÛch ostÒÉhejte.
 16:A jáò prositi budu Otce, a jin\$\\times\$ho UtÁóitele dá vÁm, aby s vÁmi zÉstal na vÁky,
 17:Ducha pravdy, jehou svÁt nemÊÚe pÒijÉti. Nebo nevidÉ ho, aniÚ ho znÁ, ale vy znÁte jej, nebò u vÁS pÒebÛvá a v vÁS bude.
 18:NeopustÉMò vÁS sirotkÊ, pÒijduò k vÁm.
 19:JeóTÁ maliÁko, a svÁt mne jiÚ neuzòÉ, ale vy uzòÉte mne; nebo já Úiv jsem, <a> i vy Úivi budete.
 20:V ten den vy poznÁte, Úe já jsem v Otci sv\$\\times\$m, a vy ve mnÁ, a já v vÁS.
 21:KdoÚ by mÁl pÒikÁzanÉ má a ostÒÉhal jich, onò jest ten, kterÚÚ mne miluje. A kdoÚ mne miluje, milovÁN bude od Otce m\$\\times\$ho, a jáò jej budu milovati a zjevÉM jemu sam\$\\times\$ho sebe.
 22:òekl jemu Judas, ne onen IókariotskÛ: Pane, jakÚ jest to, Úe sebe nám zjeviti chceó, a ne svÁtu?
 23:OdpovÁdÁl JeÚÉó a òekl jemu: Milujeli mne kdo, slova m\$\\times\$ho

ostòÉhati bude, a Otec mĚj bude jej milovati, a k nĀmu pÒijdeme, a pÒÉbytek u nĀho uĀinĚme.

24:KdoŮ <pak> nemiluje mne, slov mŮch neostòÉhĀ; a slovo, kterŝ\timesŝŮ slyÓÉte, nenĚô mŝ\timesŝ, ale toho, kterŮŮ mne poslal, Otcovo.

25:Toto mluvil jsem vĀm, u vĀs pÒebŮvaje.

26:UtĀÓitel pak, ten Duch svatŮ, kterŝ\timesŝhoŮ poÓle Otec ve jmŝ\timesŝnu mŝ\timesŝm, onô vĀs nauĀĚ vÓemu a pÒipomeneô vĀm vÓecko, coŮ jsem koli mluvil vĀm.

27:Pokoj zĚstavuji vĀm, pokoj mĚj dĀvĀm vĀm; ne jako svĀt dĀvĀ, jĀ dĀvĀm vĀm. NermutiŮ se srdce vaÓe, ani strachuj.

28:SlyÓeli jste, Ůe jĀ òekl jsem vĀm: Jdu, a zase pÒijdu k vĀm. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistĀ, Ůe jsem òekl: Jdu k Otci; nebo Otec vĀtÓĚ mne jest.

29:A nynĚ povĀdĀl jsem vĀm, prve neŮli by se stalo, abyste, kdyŮ se stane, uvĀôili.

30:JiŮ nemnoho mluvití budu s vĀmi; neboô jde KnĚŮe tohoto svĀta, ale nemĀô nic na mnĀ.

31:Ale aby poznal svĀt, Ůe miluji Otce, a jakoŮ mi pÒikĀzĀnĚ dal Otec, tak ĀinĚm. VstaĤte, pojĀme odtud.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.16 Evangelium S. Jana - Kapitola 15.

Jan (J)

Kapitola 15.

Podobenství o vinnš\timesšm kmenu pòedloúil PÁN, 9. a k následování sebe 12. i k společněšmu milování pòeutÁóenùmi òeÁmi pilnÁ i s pohrêúkou napoménal

- 1:JÁ jsem ten vinnù kmen pravù, a Otec měj vinaò jest
- 2:Kaúdou ratolest, kteráú ve mnÁ nenese ovoce, odòezuje, a kaúdou, kteráú nese ovoce, ÁistÉ, aby hojnÁjóÉ ovoce nesla.
- 3:Jiú vy Áisti jste pro òeÁ, kterouú jsem mluvil vÁm.
- 4:Zêstaíteú ve mnÁ, a já v vÁs. Jakoú ratolest nemêúe nš\timesšsti ovoce sama od sebe, nezêstalali by pòi kmenu, takú ani vy, leÁ zêstanete ve mnÁ.
- 5:JÁ jsem vinnù kmen a vy ratolesti. Kdo zêstÁvÁ ve mnÁ, a já v nÁm, ten nese ovoce mnohš\timesš; nebo beze mne nic nemêúete uÁiniti.
- 6:Nezêstalli by kdo ve mnÁ, vyvrúen bude ven jako ratolest, a uschneò, a sberouò ty <ratolesti> a na oheí uvrhou a shoòéò.
- 7:Zêstaneteli ve mnÁ, a slova má zêstanouliò v vÁs, coú byste koli chtÁli, prosté, a staneò se vÁm.
- 8:V tomò bůvÁ oslaven Otec měj, kdyú ovoce nesete hojnš\timesš, a takò budete moji uÁedlnéci.
- 9:Jakoú miloval mne Otec, tak i já miloval jsem vÁs. Zêstaíteú v milování mš\timesšm.
- 10:Budeteli zachovávatí pòikÁzané má, zêstanete v mš\timesšm milování, jakoú i já pòikÁzÁné Otce svš\timesšho zachoval jsem, i zêstÁvÁm v jeho milování.
- 11:Toto mluvil jsem vÁm, aby radost má zêstala v vÁs, a radost vaòe <aby> byla plnÁ.
- 12:Totoò jest pòikÁzÁné mš\timesš, abyste se milovali vespolek, jako <i já> miloval jsem vÁs.
- 13:VÁtòého milování nad to úÁdnù nemá, neú aby duóí svou poloúil za pòÁtely svš\timesš.
- 14:Vy pòÁtelš\timesš moji jste, uÁinételi to, coú já pòikazuji vÁm.
- 15:<Jiú> vÁs nebudu véce nazůvati sluúebnéky, nebo sluúebnék nevé, co by Áinil pÁN jeho. Ale vÁs jsem nazval pòÁteli, nebo vóecko, coú jsem koli slyóel od Otce svš\timesšho, oznÁmil jsem vÁm.
- 16:Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vÁs vyvolil a postavil, abyste óli a ovoce pòinesli, a ovoce vaòe aby zêstalo, aby zaÁ byste koli prosili Otce ve jmš\timesšnu mš\timesšm, dal vÁm.
- 17:To pòikazuji vÁm, abyste se milovali vespolek.
- 18:Jestliúeò vÁs svÁt nenÁvidé, véte, úeò jest mne prve neú vÁs v nenÁvisti mÁl.

19: Byste byli z svĀta, svĀt, coŮ jest jeho, miloval by; Ůe pak nejste z svĀta, ale jĀ z svĀta vyvolil jsem vĀs, protoŮ vĀs svĀt nenĀvidĚ.

20: Pamatujte na ŃeĀ mou, kterouŮ jsem jĀ mluvil vĀm: NenĚŃ sluŮebnĚk vĀtŃ neŮli pĀn jeho. PonĀvadŮ se mnĀ protivili, i vĀmŃ se protiviti budou; ponĀvadŮ jsou ŃeĀi mŤ\texttimesŤ ŃetŃili, i vaŃĚ ŃetŃiti budou.

21: Ale toto vŃecko uĀinĚ vĀm pro jmŤ\texttimesŤno mŤ\texttimesŤ; nebo neznajĚ toho, jenŮ mne poslal.

22: Kdybych byl nepŃiŃel a nemluvil jim, hŃĚchu by nemĀli; ale nynĚ vŮmluvy nemajĚ z hŃĚchu svŤ\texttimesŤho.

23: KdoŮ mne nenĀvidĚ, i OtceŃ mŤ\texttimesŤho nenĀvidĚ.

24: Bych byl skutkĚ neĀinil mezi nimi, jichŮto ŮĀdnŮ jinŮ neĀinil, hŃĚchu by nemĀli; ale nynĚ jsou i vidĀli, i nenĀvidĀli, i mne i Otce mŤ\texttimesŤho.

25: Ale <musilo tak bŮti>, aby se naplnila ŃeĀ, kterĀŮ v ZĀkonĀ jejich napsĀna jest: ůe v nenĀvisti mĀli mne bez pŃĚĀiny.

26: KdyŮ pak pŃijde ŮtĀŃitel, kterŤ\texttimesŤhoŮ jĀ poŃli vĀm od Otce, Duch pravdy, kterŮŮ od Otce pochĀzĚ, tenŃ svĀdectvĚ vydĀvati bude o mnĀ.

27: Ano i vy svĀdectvĚ vydĀvati budete, nebo od poĀĀtku se mnou jste.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.17 Evangelium S. Jana - Kapitola 16.

Jan (J)

Kapitola 16.

PòedpovÉdá PÁN hroznÁ pokuóenÉ svÛm 6. a potÁóuje jich 23. i napomÉnÁ k modlitbÁm.

1:Toto mluvil jsem vÁm, abyste se nezhoróili.

2:VypovÁdÉô vÁs ze ókol, ano pòijdeô Āas, Úe vóelikÛ, kdoÚ vÁs mordovati bude, domnÉvati se bude, Úe tĚm Bohu slouÚÉ.

3:A toô uĀinÉ vÁm proto, Úe nepoznali Otce ani mne.

4:Ále toto mluvil jsem vÁm, abyste, kdyÚ pòijde ten Āas, rozpomenuli se na to, Úe jsem já <to> pòedpovÁdÁl vÁm. Tohoô jsem vÁm s poĀĀtku nemluvil, neb jsem byl s vÁmi.

5:NynÉ pak jdu k tomu, kterÛÚ mne poslal, a ÚĀdnÛ z vÁs neptÁ se mne: Kam jdeó?

6:Ále Úe jsem vÁm tyto vĀci mluvil, zÁmutek naplnil srdce vaóe.

7:JÁ pak pravdu pravĚm vÁm, Úe jest vÁm uÚiteĀnš\timesš, abych já odóel. Nebo neodejduliô, UtĀóitel nepòijde k vÁm; a pakliô odejdu, poóli ho k vÁm.

8:A onô pòijda, obviĥovati bude svĀt z hòĚchu, a z spravedlnosti, a z soudu.

9:Z hòĚchu zajistš\timesš, Úe nevĀóĚ ve mne;

10:A z spravedlnosti, Úe jdu k Otci, a jiÚ vĚce neuzóĚte mne;

11:Z soudu pak, Úe KnÉÚe tohoto svĀta jiÚ jest odsouzeno.

12:JeóĀô bych mĀl mnoho mluviti vÁm, ale nemĚÚete snš\timesšsti nynÉ.

13:Ále kdyÚ pòijde ten Duch pravdy, uvedeô vÁs ve vóelikou pravdu. Nebo nebude mluviti sĀm od sebe, ale coÚkoli uslyóĚ, toô mluviti bude; ano i budoucÉ vĀci zvĀstovati bude vÁm.

14:Onô mne oslavĚ; nebo z mš\timesšho vezme, a zvĀstuje vÁm.

15:Vóecko, coÚkoli má Otec, mš\timesš jest. ProtoÚ jsem óekl, Úe z mš\timesšho vezme, a zvĀstuje vÁm.

16:MaliĀko, a neuzóĚte mne, a opĀt maliĀko, a uzóĚte mne; nebo já jdu k Otci.

17:I óekli <nĀkteóĚ> z uĀedlnĚkĚ jeho mezi sebou: Co jest to, Úe pravĚ nám: MaliĀko, a neuzóĚte mne, a opĀt maliĀko, a uzóĚte mne, a Úe já jdu k Otci?

18:ProtoÚ pravili: Co jest to, Úe pravĚ: MaliĀko? NevĚme, co pravĚ.

19:I poznal JeÚĚó, Úe se ho chtĀli otÁzati. I óekl jim: O tom

tÉÚete mezi sebou, Úe jsem òekl: MaliÁko, a neuzòÉte mne, a opÁt maliÁko, a uzòÉte mne?

20:Amen, amen pravém vÁm, Úe plakati a kvÉliti budete vy, ale svÁt se bude radovati; vy pak se budete rmoutiti, ale zÁmutek vÁó obrÁtÉô se v radost.

21:úena, kdyÚ rodÉ, zÁmutek má, nebo pòiolá hodina jejÉ; ale kdyÚ porodÉ dÉtÁ, jiÚ nepamatuje na souúenÉ, pro radost, Úe se narodil ÁlovÁk na svÁt.

22:ProtoÚ i vy zÁmutek máte nynÉ, ale opÁt uzòém vÁs, a radovati se bude srdce vaóe, a radosti vaóÉ ÚÁdnÛ neodejme od vÁs.

23:A v ten den nebudete se mne tÁzati o niÁemÚ. Amen, amen pravém vÁm: úe zaÁ byste koli prosili Otce ve jmš\timesšnu mš\timesšm, dáô vÁm.

24:AÚ dosavad za nic jste neprosili ve jmš\timesšnu mš\timesšm. ProsteÚ, a vezmete, aby radost vaóe doplnÁna byla.

25:Toto v pòÉslovÉch mluvil jsem vÁm; pòijdeô hodina, kdyÚ jiÚ ne v pòÉslovÉch budu mluviti vÁm, ale zjevnÁ o Otci svš\timesšm zvÁstovati budu vÁm.

26:V ten den ve jmš\timesšnu mš\timesšm prositi budete, a nepravémô vÁm, Úe já budu prositi Otce za vÁs.

27:Nebo sám Otec miluje vÁs, <proto> Úe jste vy mne milovali, a uvÁòili, Úe jsem já od Boha vyóel.

28:Vyóelô jsem od Otce, a pòioel jsem na svÁt; a opÁt opouótém svÁt, a jdu k Otci.

29:òkou jemu uÁedlnÉci jeho: Aj, nynÉ zjevnÁ mluvÉó, a pòÉslovÉ ÚÁdnš\timesšho nepravÉó.

30:NynÉ vÉme, Úe vÉó vóecko, a nepotòebujeó, aby se kdo tebe tÁzal. Skrze to vÁòÉme, Úe jsi od Boha pòioel.

31:OdpovÁdÁl jim JeÚÉó: NynÉ vÁòÉte.

32:Aj, pòijdeô hodina, anobrÚ jiÚ pòiolá, Úe se rozprchnete jeden kaÚdÛ k svš\timesšmu, a mne samš\timesšho nechÁte. Ale nejsemô sám, nebo Otec se mnou jest.

33:Tyto vÁci mluvil jsem vÁm, abyste ve mnÁ pokoj máli. Na svÁtÁ souúenÉ mÉti budete, ale doufejteÚ, jáô jsem pòemohl svÁt.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.18 Evangelium S. Jana - Kapitola 17.

Jan (J)

Kapitola 17.

HorlivÁ modlitba Krista PÁna, kterouÚ k Otci sv\$\\times\$mu mil\$\\times\$mu za uÁedlnÉky sv\$\\times\$ 20. i jejich potomky vÁrn\$\\times\$ Áinil.

1:To povÁdÁv JeÚÉÓ, i pozdvihl oÁÉ svÛch k nebi a òekl: OtÁe, pòioláô jest hodina, oslaviÚ Syna sv\$\\times\$ho, aby i Syn tvÉj oslavil tebe;

2:JakoÚ jsi dal jemu moc nad kaÚdÛm ÁlovÁkem, aby tÁm vóechnÁm, kter\$\\times\$Ú jsi dal jemu, on Úivot vÁAnÛ dal.

3:Totoô jest pak vÁAnÛ Úivot, aby poznali tebe sam\$\\times\$ho prav\$\\times\$ho Boha, a kter\$\\times\$hoÚ jsi poslal, JeÚÉÓe Krista.

4:JÁô jsem oslavil tebe na zemi; dÉlo jsem vykonal, kter\$\\times\$Ú jsi mi dal, abych Áinil.

5:A nynÉ oslaviÚ ty mne, OtÁe, u sebe sam\$\\times\$ho, slÁvou, kterouÚ jsem mÁl u tebe, prve neÚli svÁt byl.

6:OznÁmil jsem jm\$\\times\$no tv\$\\times\$ lidem, kter\$\\times\$Ú jsi mi dal z svÁta. Tvojiô jsou byli, a mnÁ jsi je dal, a òeÁ tvou zachovali.

7:<A> nynÉ poznali, Úe vóecky vÁci, kter\$\\times\$Ú jsi mi dal, od tebe jsou.

8:Nebo slova, kterÁÚ jsi mi dal, dal jsem jim; a oni pòijali, a poznali vpravdÁ, Úe jsem od tebe vyóel, a uvÁòili, Úe jsi ty mne poslal.

9:JÁ za nÁ prosÉm, ne za svÁt prosÉm, ale za ty, kter\$\\times\$Ú jsi mi dal, nebo tvoji jsou.

10:A vóecky vÁci m\$\\times\$ tv\$\\times\$ jsou, a tv\$\\times\$ m\$\\times\$ jsou, a <jÁ> ←
oslaven

jsem v nich.

11: <JiÚ> pak vÉce nejsem na svÁtÁ, ale oni jsou na svÁtÁ, a já k tobÁ jdu. OtÁe svatŮ, ostŔehujŮ jich ve jmŠ\times\$nu svŠ\times\$m, kterŠ\times\$Ů ← jsi

mi dal, aŔ by byli jedno jako i my.

12: DokudŮ jsem s nimi byl na svÁtÁ, já jsem jich ostŔehal ve jmŠ\times\$nu tvŠ\times\$m. KterŠ\times\$Ů jsi mi dal, zachoval jsem, a ÚÁdnŮ z nich nezahynul, neŮ syn zatracenÉ, aby se PÉsmo naplnilo.

13: Ale nynÉ k tobÁ jdu, a toto mluvÉm na svÁtÁ, aby mÁli radost mou plnou v sobÁ.

14: Já jsem jim dal slovo tvŠ\times\$m, a svÁt jich nenÁvidÁl; nebo nejsou z svÁta, jako <i> já nejsem z svÁta.

15: NeprosÉmŔ, abys je vzal z svÁta, ale abys jich zachoval od zlŠ\times\$ho.

16: Z svÁtaŔ nejsou, jakoŮ i já nejsem z svÁta.

17: PosvÁtiŮ jich v pravdÁ svŠ\times\$m, slovo tvŠ\times\$m pravda jest.

18: JakoŮ jsi mne poslal na svÁt, i já jsem je poslal na svÁt.

19: A já posvÁcuji sebe samŠ\times\$ho za nÁ, aby i oni posvÁceni byli v pravdÁ.

20: Ne za tytoŔ pak toliko prosÉm, ale i za ty, kteŔŔŮ skrze slovo jejich majÉ uvÁŔiti ve mne,

21: Aby vŔickni jedno byli, jako ty, OtÁe, ve mnÁ, a já v tobÁ, aby i oni v nÁs jedno byli, aby uvÁŔil svÁt, Úe jsi ty mne poslal.

22: A já slÁvu, kterouŮ jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakoŮ i my jedno jsme.

23: Já v nich, a ty ve mnÁ, aby dokonÁni byli v jedno, a aby poznal svÁt, Úe jsi ty mne poslal, a <Úe> jsi je miloval, jakoŮs <i> mne miloval.

24: OtÁe, kterŠ\times\$Ů jsi mi dal, chciŔ, kdeŮ jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hledÁli na slÁvu mou, kterouŮs mi dal; nebo jsi mne miloval pŔed ustanovenÉm svÁta.

25: OtÁe spravedlivŮ, tebeŔ jest svÁt nepoznal, ale já jsem tebe poznal, a <i> tito poznali, Úe jsi ty mne poslal.

26: A znÁmŠ\times\$Ŕ jsem jim uÁinil jmŠ\times\$no tvŠ\times\$m, a <jeŔtÁ> znÁmo uÁinÉm ←

aby to milovÁnÉ, kterŮmŮ jsi mne miloval, bylo v nich, a <i> já v nich.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.19 Evangelium S. Jana - Kapitola 18.

Jan (J)

Kapitola 18.

Kristus pÁN do zahrady Óel 6. a tam nepÒÁtely svš\timesš slovem porazil, 11. Petrovi nedal sebe brÁNiti, 12. potom jatÛ veden k AnnÁÓovi, 24. k KaifÁÓovi, 26. kdeÛ Petr PÁna zapÉral, 28. ale PÁN veden odtud ku PilÁtovi.

1:To kdyÛ povÁdÁl JeÚÉÓ, vyÓel s uÁedlnÉky svÛmi pòes potok Cedron, kdeÛ byla zahrada; do kterš\timesšÛto vÓel on i uÁedlnÉci jeho.

2:VÁdÁl pak i JidÁÓ, zrádce jeho, to mÉsto; nebo Áasto chodÉval tam JeÚÉÓ s uÁedlnÉky svÛmi.

3:ProtoÛ JidÁÓ pojav <s sebou> zÁstup, a od pòednÉch knÁÚÉ a farizeÊ sluÚebnÉky, pòiÓel tam s lucernami a s pochodnÁmi a s zbrojÉ.

4:JeÚÉÓ pak vÁda vÓecko, coÛ pòijÉti málo na nÁj, vyÓed <proti nim>, òekl jim: Koho hledÁte?

5:OdpovÁdÁli jemu: JeÚÉÓe Nazaretskš\timesšho. òekl jim JeÚÉÓ: JÁÓ jsem. StÁl pak s nimi i JidÁÓ, zrádce jeho.

6:A jakÛ òekl jim: JÁ jsem, postoupili nazpÁt, a padli na zem.

7:I otÁzal se jich opÁt: Koho hledÁte? A oni òekli: JeÚÉÓe Nazaretskš\timesšho.

8:OdpovÁdÁl JeÚÉÓ: PovÁdÁl jsem vÁm, Úe jÁ jsem. PonÁvadÛ tedy

mne hledáte, nechteŮ tĀchto, aŮ odejdou.

9:Aby se naplnila ŮeĀ, kterouŮ byl povĀdĀl: Ůe kterŮ\texttimes\$ jsi mi dal, neztratil jsem z nich ŮĀdnŮ\texttimes\$ho.

10:Tedy Ůimon Petr, maje meĀ, vytrhl jej a udeŮil sluŮebnĒka nejvyŮŮĒho knĀze a uŮal mu ucho jeho pravŮ\texttimes\$. A bylo jmŮ\texttimes\$no sluŮebnĒka toho Malchus.

11:I Ůekl JeŮĒŮ Petrovi: Schovej meĀ svĒj do poŮvy. CoŮ nemĀm pĒti kalicha, kterŮŮ mi dal Otec?

12:Tedy zĀstup a hejtman a sluŮebnĒci ŮidovŮtĒ jali JeŮĒŮe, a svĀzali jej.

13:A vedli ho k AnnĀŮovi nejprve; nebo byl test KaifĀŮĒv, kterŮŮ byl nejvyŮŮĒm knĀzem toho lŮ\texttimes\$ta.

14:KaifĀŮ pak byl ten, kterŮŮ byl radu dal ŮidĒm, Ůe by uŮiteĀnŮ\texttimes\$ bylo, aby ĀlovĀk jeden umŮel za lid.

15:Ůel pak za JeŮĒŮem Ůimon Petr a jinŮ uĀedlnĒk. A ten uĀedlnĒk byl znĀm nejvyŮŮĒmu knĀzi, i vŮel s JeŮĒŮem do sĒnĀ nejvyŮŮĒho knĀze.

16:Ale Petr stĀl u dveŮĒ vnĀ. I vyŮel ten druhŮ uĀedlnĒk, kterŮŮ byl znĀm nejvyŮŮĒmu knĀzi, a promluvil s vrĀtnou, i uvedl <tam> Petra.

17:Tedy Ůekla Petrovi dĀveĀka vrĀtnĀ: NejsiliŮ i ty z uĀedlnĒkĒ ĀlovĀka toho? Ůekl on: Nejsem.

18:StĀli pak <tu> sluŮebnĒci a pacholci, kteŮĒŮ oheĪ udĀlali, nebo zima bylo, i zhŮĒvali se. A byl s nimi takŮ\texttimes\$ i Petr, stoje <tu> a zhŮĒvaje se.

19:Tedy nejvyŮŮĒ knĀz tĀzal se JeŮĒŮe o uĀedlnĒcĒch jeho a o uĀenĒ jeho.

20:OdpovĀdĀl jemu JeŮĒŮ: JĀ zjevnĀ mluvil jsem svĀtu, jĀ vŮdycky uĀĒval jsem v Ůkole a v chrĀmĀ, kdeŮto se odevŮad ŮidŮ\texttimes\$ schĀzejĒ, a tajnĀ jsem nic nemluvil,

21:Co se mne ptĀŮ? Ptej se tĀch, kteŮĒŮ mne slŮchali, co jsem jim mluvil. Aj, tiŮ vĀdĒ, co jsem jĀ mluvil.

22:A kdyŮ on to povĀdĀl, jeden z sluŮebnĒkĒ, stoje tu, dal poliĀek JeŮĒŮovi, Ůka: TakliŮ odpovĒdĀŮ nejvyŮŮĒmu knĀzi?

23:OdpovĀdĀl mu JeŮĒŮ: Mluvilli jsem zle, svĀdectvĒ vydej o zlŮ\texttimes\$m; pakli dobdĒ, proĀ mne tepeŮ?

24:I poslal jej AnnĀŮ svĀzanŮ\texttimes\$ho k KaifĀŮovi nejvyŮŮĒmu knĀzi.

25:StĀl pak Ůimon Petr, a zhŮĒval se. Tedy Ůekli jemu:

NejsiliŮ i ty z uĀedlnĒkĒ jeho? ZapŮel on a Ůekl: Nejsem.

26:DĒ jemu jeden z sluŮebnĒkĒ nejvyŮŮĒho knĀze, pŮĒbuznŮ toho, kterŮ\texttimes\$muŮ Petr uŮal ucho: ZdaŮ jsem jĀ tebe nevidĀl s nĒm v zahradĀ?

27:Tedy Petr opĀt zapŮel. A hned kohout zazpĒval.

28:I vedli JeŮĒŮe od KaifĀŮe do radnŮ\texttimes\$ho domu, a bylo rĀno.

Oni pak neveŮli do radnŮ\texttimes\$ho domu, aby se neposkvrnili, ale aby jedli berĀnka.

29:Tedy vyŮel k nim PilĀt ven a Ůekl: Jakou Ůalobu vedete proti ĀlovĀku tomuto?

30:OdpovĀdĀli a Ůekli jemu: ByŮ tento nebyl zloĀinec, nedali bychom ho tobĀ.

31:I Ůekl jim PilĀt: VezmĀte vy jej, a podle ZĀkona vaŮeho suĀte ho. I Ůekli mu ŮidŮ\texttimes\$: NĀmŮ nesluŮĒ zabĒti ŮĀdnŮ\texttimes\$ho.

32:Aby se ŮeĀ JeŮĒŮova naplnila, kterouŮ Ůekl, znamenaje, kterou by smrtĒ mĀl umŮĒti.

33:Tedy PilĀt vŮel opĀt do radnŮ\texttimes\$ho domu, i povolal JeŮĒŮe a Ůekl jemu: Tyli jsi KrĀl ŮidovskŮ?

34:OdpovĀdĀl JeŮĒŮ: SĀmli od sebe to pravĒŮ, Āili jinĒ tobĀ

povádáli o mně?

35:Odpověděl Pilát: Zdáli jsem já úid? Národ tvůj a pøednè knáúé dali mi tebe. Co jsi uãinil?

36:Odpověděl Jeúéó: Království mé není z tohoto světa. Bylo z tohoto světa bylo království mé, slušebníci moji bránili by <mne>, abych nebyl vydán úidém. Ale nyní mé království není odsud.

37:I òekl jsem Pilát: Tedy král jsi ty? Dé Jeúéó: Ty pravéó, úe já král jsem. Jáò jsem se k tomu narodil, a proto jsem na svět pøiòel, abych svádectvé vydal pravdã. Každù, kdoú jest z pravdy, slyóé hlas méj.

38:Dé jsem Pilát: Co jest pravda? A kdyú to òekl, opãt vyóel k úidém, a dé jim: Já na nám úádnš viny nenalšzám.

39:Ale jest obyãej váo, abych vám propustil jednoho <váznã> na velikunoc. Chceteliú tedy, aò vám propustém Krále úidovskšho?

40:I zkòikli opãt vóickni, òkouce: Ne toho, ale Barabbáóe. Byl pak Barabbáó lotr.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18

19

20

21

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.20 Evangelium S. Jana - Kapitola 19.

Jan (J)

Kapitola 19.

PÁN ubiãovanÛ 2. korunován, 3. posméván, 16. na smrt odsouzen, 18. ukòiuován, 20. umòel, 38. od Jozefa a Nikodš\timesšma mastmi vonnÛmi pomazán 41. a pohòben.

1:Tedy vzal Pilát JeúÉóe, a zbiãoval jej.

2:A Úoldnš\timesšòi zpletóe korunu z trné, vstavili na hlavu jeho, a plÁótÁm ÓarlatovÛm pòiodÁli jej.

3:A òÉkali: ZdrÁv buã, Králi úidovskÛ. A dávali jemu poliãky.

4:I vyóel opÁt ven Pilát, a òekl jim: Aj, vyvedu jej vÁm ven, abyste poznali, Úeò na nÁm ÚAdnš\timesš viny nenalš\timesšzÁm.

5:Tedy vyóel JeúÉó ven, nesa trnovou korunu a plÁóò ÓarlatovÛ.

I òekl jim <Pilát>: Aj, ÁlovÁk.

6:A jakÚ jej uzòeli pòedné knÁúÉ a sluúebnéci <jejich>, zkòikli òkouce: Ukòiuuj, ukòiuuj <ho>. DÉ jim Pilát: VezmÁteÚ vy jej a ukòiuujte, nebo já na nÁm viny nenalš\timesšzÁm.

7:OdpovÁdÁli jemu úidš\timesš: My ZÁkon máme, a podle ZÁkona naóeho máò umòÉti, nebo Synem Boúém se Áinil.

8:A kdyÚ Pilát uslyóel tuto òeã, véce se obÁval.

9:I vóel do radnš\timesšho domu zase, a òekl JeúÉóovi: Odkud jsi ty? Ale JeúÉó nedal jemu odpovÁdi.

10:Tedy òekl jemu Pilát: Nemluvéó se mnou? NevéóliÚ, Úe mám moc ukòiuovati tÁ a moc mám propustiti tebe?

11:OdpovÁdÁl JeúÉó: NemÁl bys nade mnou moci niÚAdnš\timesš, byò nebylo dáno s hÉry; protoÚ, kdoò jest mne tobÁ vydal, vÁtóÉò hòÉch má.

12:Od tš\timesš <chvéle> hledal Pilát propustiti ho. Ale úidš\timesš volali òkouce: Propustéóli tohoto, nejsi pòÉtel cÉsaòÉv; <nebo> kaúdÛ, kdoÚ se krÁlem Áiné, protivé se cÉsaòi.

13:Tedy Pilát uslyóev tu òeã, vyvedl ven JeúÉóe, a sedl na soudnš\timesš stolici na mÉstÁ, kterš\timesšú slove Litostrotos, a úidovsky Gabbata.

14:A byl <den> pòipravovánÉ pòed velikonocÉ, okolo Óestš\timesš hodiny. I òekl úidém: Aj, krÁl vÁó.

15:Oni pak zkòikli: Vezmi, vezmi <a> ukòiuuj jej. òekl jim Pilát: KrÁle vaóeho ukòiuuji? OdpovÁdÁli pòedné knÁúÉ: NemÁmeò krÁle, neÚ cÉsaòe.

16:Tedy vydal jim ho, aby byl ukòiuován. I pojali JeúÉóe a vedli <jej ven>.

17:A <on> nesa kòÉú svÉj, Óel <aú> na mÉsto, kterš\timesšú slove popravnš\timesš, a úidovsky Golgota.

18:Kdeúto ukòiuovali ho, a s ném jinš\timesš dva s obou stran,

a v prostòedku JeÚÉÓe.

19:Napsal pak i nÁpis PilÁt, a vstavil na kÒÈÚ. A bylo napsÁno: JeÚÉÓ NazaretskÛ, KrÁl úidovskÛ.

20:Ten pak nÁpis mnozÉ z úidÈ Átli; nebo blÉzko mÁsta bylo to mÉsto, kdeÚ ukÒiÚovÁn byl JeÚÉÓ. A bylo psÁno úidovsky, òecky <a> LatinÁ.

21:Tedy pòedné knÁÚÉ úidovótÉ òekli PilÁtovi: NepiÓ: KrÁl úidovskÛ, ale Úe on òekl: KrÁl úidovskÛ jsem.

22:OdpovÁdÁl PilÁt: Co jsem psal, psal jsem.

23:úoldn\$times\$òi pak, kdyÚ JeÚÉÓe ukÒiÚovali, vzali roucha jeho, a uÁinili ÁtyÒi dÉly, kaÚd\$times\$mu rytÈÒi dÉl <jeden, vzali tak\$times\$> i sukni, kterÁÚto sukna byla nesÓEvanÁ, <ale> odvrchu vÓecka naskrze setkanÁ.

24:I òekli mezi sebou: Neroztrhujme jÈ, ale losujme o ni, ÁÈ bude. Aby se naplnilo pÉsmo, òkoucÈ: RozdÁlili sobÁ roucho m\$times\$, a o mÈj odÁv metali los. A Úoldn\$times\$òi zajist\$times\$ tak uÁinili.

25:StÁly pak blÉzko kÒÈÚe JeÚÉÓova matka jeho a sestra matky jeho, Maria, <manÚelka> KleofÁÓova, a Maria Magdal\$times\$na.

26:Tedy JeÚÉÓ uzòev matku a uÁedlnÈka tu stojÈcÈho, kter\$times\$ho miloval, òekl k matce sv\$times\$: úeno, aj, syn tvÈj.

27:Potom òekl uÁedlnÈkovi: Aj, matka tvÁ. A od t\$times\$ hodiny pÒijal ji uÁedlnÈk ten k sobÁ.

28:Potom vÁda JeÚÉÓ, Úe jiÚ vÓecko <jin\$times\$> dokonÁno jest, aby se naplnilo pÉsmo, òekl: úÉznÈm.

29:Byla pak tu postavena nÁdoba plná octa. Tedy oni naplnili houbu octem, a obloÚivÓe yzopem, podali k ÒstÈm jeho.

30:A kdyÚ okusil JeÚÉÓ octa, òekl: DokonÁno ò jest. A nakloniv hlavy, ducha <Otci> poruÁil.

31:úid\$times\$ pak, aby nezÈstala na kÒÈÚi tÁla na sobotu, ponÁvadÚ byl den pÒipravovÁnÈ, (byl zajist\$times\$ velikÛ ten den sobotnÈ,) prosili PilÁta, aby zlÁmÁni byli hnÁtov\$times\$ jejich a <aby> byli sloÚeni.

32:I pÒiÓli Úoldn\$times\$òi, a prvnÈmu zajist\$times\$ zlÁmali hnÁty, i druh\$times\$mu, kterÛÚ ukÒiÚovÁn byl s nÈm.

33:Ále k JeÚÉÓovi pÒiÓedÓe, jakÚ uzòeli jej jiÚ mrtv\$times\$ho, nelÁmali hnÁtÈ jeho.

34:Ále jeden z Úoldn\$times\$òÈ bok jeho kopÈm otevòel, a hned vyÓla krev a voda.

35:A ten, jenÚ vidÁl, svÁdectvÈ vydal, a prav\$times\$ jest svÁdectvÈ jeho; onÒ vÈ, Úe prav\$times\$ vÁci pravÈ, abyste i vy vÁÒili.

36:Stalo se pak to, aby se naplnilo PÉsmo: Kost jeho <ÚÁdnÁ> nebude zlÁmÁna.

37:A opÁt jin\$times\$ PÉsmo dÈ: UzòÈÒ, v koho jsou bodli.

38:Potom pak prosil PilÁta Jozef z Arimatie, (kterÛÚ byl uÁedlnÈk JeÚÉÓÈv, ale tajnÛ, pro strach úidovskÛ,) aby sÍal tÁlo JeÚÉÓovo. I dopustil PilÁt. A on pÒiÓed, i sÍal tÁlo JeÚÉÓovo.

39:PÒiÓel pak i Nikod\$times\$m, (kterÛÚ byl prve pÒiÓel k JeÚÉÓovi v noci,) nesa smÈøenÈ mirry a aloes okolo sta liber.

40:Tedy vzali tÁlo JeÚÉÓovo, a obvinuli je prostÁradly s vonnÛmi vÁcmi, jakÚ obyÁej jest úidÈm se pochovÁvati.

41:A byla na tom mÈstÁ, kdeÚ ukÒiÚovÁn byl, zahrada, a v zahradÁ hrob novÛ, v námÚto jeÓtÁ úÁdnÛ nebyl pochovÁn.

42:ProtoÚ tu pro den pÒipravovÁnÈ úidovskÛ, Úe blÉzko byl hrob, poloÚili JeÚÉÓe.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	19
20	
21	
	Obsah Jm\$\times\$na VÁhy

1.21 Evangelium S. Jana - Kapitola 20.

Jan (J)

Kapitola 20.

Kristus PÁN z mrtvŮch vstal, 14. a ukÁzal se Mariji 19. i apoÓtolĚm vÓechnÁm, 22. kterŮmŮ, (napraviv je k vĚÒe prav\$\times\$,) poselstvĚ sv\$\times\$ svÅOil.

1:PrvnĚ pak den po sobotÅ Maria Magdal\$\times\$na pÒiÓla rÁno k hrobu, kdyŮ jeÓtÅ tma bylo. I uzÒela kÁmen odvalenŮ od hrobu.

2: I bĀŮela <odtud> a pŃiŃla k Ńimonovi Petrovi a k jinŃ\timesŃmu uĀedlnĚku, jehoŮ miloval JeŮĚŃ, a Ńekla jim: Vzali PĀna z hrobu, a nevĚme, kde jsou jej poloŮili.

3: Tedy vyŃel Petr a jinŮ uĀedlnĚk, a Ńli k hrobu.

4: I bĀŮeli oba spolu. Ale ten druhŮ uĀedlnĚk pŃedbĀhl Petra, a pŃiŃel prve k hrobu.

5: A nachŮliv se, uzŃel prostĀradla poloŮenĀ, ale vŃak tam nevŃel.

6: Tedy pŃiŃel Ńimon Petr, za nĚm jda, a vŃel do hrobu. I uzŃel prostĀradla poloŮenĀ,

7: A rouchu, kterĀŮ byla na hlavĀ jeho, ne s prostĀradly poloŮenou, ale obzvlĀŃtnĀ svinutou na jednom mĚstĀ.

8: Potom vŃel i ten druhŮ uĀedlnĚk, kterŮŮ byl prve pŃiŃel k hrobu, i uzŃel a uvĀŃil.

9: Nebo jeŃtĀ neznali PĚsma, Ůe mĀl <Kristus> z mrtvŮch vstĀti.

10: I odeŃli zase ti uĀedlnĚci tam, kdeŮ prve byli.

11: Ale Maria stĀla u hrobu vnĀ, plaĀici. A kdyŮ plakala, naklonila se do hrobu.

12: A uzŃela dva andĀly v bĚlŃ\timesŃm <rouŃe> sedĚcĚ, jednoho u hlavy a druhŃ\timesŃho u noh, tu kdeŮ bylo poloŮeno tĀlo JeŮĚŃovo.

13: KteŃŮto Ńekli jĚ: Ůeno, co plĀĀeŃ? I dĚ jim: Vzali PĀna mŃ\timesŃho, a nevĚm, kde ho poloŮili.

14: To kdyŮ Ńekla, obrĀtila se zpĀtkem, a uzŃela JeŮĚŃe, an stojĚ, ale nevĀdĀla, by JeŮĚŃ byl.

15: DĚ jĚ JeŮĚŃ: Ůeno, co plĀĀeŃ? Koho hledĀŃ? Ona domĚvajici se, Ůe by zahradnĚk byl, Ńekla jemu: Pane, vzallis ty jej, povĀz mi, kdes ho poloŮil, aŃ jĀ jej vezmu.

16: Ńekl jĚ JeŮĚŃ: Maria. ObrĀtivŃi se ona, Ńekla jemu: Rabbĭni, jenŮ se vyklĀdĀ: MistŃe.

17: DĚ jĚ JeŮĚŃ: NedotŮkejŮ se mne; neb jsem jeŃtĀ nevstoupil k Otci svŃ\timesŃmu. Ale jdiŮ k bratŃĚm mŮm, a povĀz jim: Vstupuji k Otci svŃ\timesŃmu, a k Otci vaŃemu, k Bohu svŃ\timesŃmu, a k Bohu vaŃemu.

18: I pŃiŃla Maria MagdalŃ\timesŃna, zvĀstujici uĀedlnĚkĚm, Ůe by vidĀla PĀna a Ůe jĚ to povĀdĀl.

19: KdyŮ pak byl veĀer toho dne, kterŮŮ jest prvnĚ po sobotĀ, a dveŃe byly zavŃĚny, kdeŮ byli uĀedlnĚci shromĀŮdĀni, pro strach ŮidovskŮ, pŃiŃel JeŮĚŃ, a stĀl u prostŃed, a Ńekl jim: Pokoj vĀm.

20: A to povĀdĀv, ukĀzal jim ruce i bok svĚj. I zradovali se uĀedlnĚci, vidouce PĀna.

21: Tedy Ńekl jim opĀt: Pokoj vĀm. JakoŮ mne poslal Otec, tak i jĀ posĚlĀm vĀs.

22: To povĀdĀv, dechl, a Ńekl jim: PŃijmĀte Ducha svatŃ\timesŃho.

23: KterŮmŮkoli odpustili byste hŃĚchy, odpouŃtĀjĚŃ se jim; a kterŮmŮkoli zadrŮeli byste <je>, zadrŮĀniŃ jsou.

24: TomĀŃ pak jeden ze dvanĀcti, jenŮ sloul Didymus, nebyl s nimi, kdyŮ byl pŃiŃel JeŮĚŃ.

25: I Ńekli jemu jinĚ uĀedlnĚci: VidĀli jsme PĀna. A on Ńekl jim: LeĀ uzŃĚm v ruku jeho bodenĚ hŃebĚ, a vpustĚm prst svĚj v mĚsto hŃebĚ, a ruku svou vloŮĚm v bok jeho, nikoli neuvĀŃĚm.

26: A po osmi dnech opĀt uĀedlnĚci jeho byli vnitŃ, a TomĀŃ s nimi. PŃiŃel JeŮĚŃ, a dveŃe byly zavŃĚny, i stĀl uprostŃed a Ńekl: Pokoj vĀm.

27: Potom Ńekl k TomĀŃovi: VloŮiŮ prst svĚj sem, a viz ruce mŃ\timesŃ, a vztĀhni ruku svou, a vpusŃ v bok mĚj, a nebudiŮ nevĀŃĚcĚ, ale vĀŃĚcĚ.

28: I odpovádál Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Běh můj.

29: Dě jemu Ježíš: úes mne vidál, Tomáši, uváčil jsi.

Blahoslavené, kteří nevidáli, a uváčili.

30: Mnohý zajistý i jiný divy Āinil Ježíš pòed obliāejem uāedlnékē svŮch, který nejsou psány v knize tšto.

31: Ale toto psáno jest, abyste váčili, Ůe Ježíš jest

Kristus, Syn BoŮí, a abyste vāóece, Ůivot <vāānŮ> máli ve jměnu jeho.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

Obsah Jměna Vāhy

1.22 Evangelium S. Jana - Kapitola 21.

Jan (J)

Kapitola 21.

Opát ukázal se Pán sedmi uáedlnékém pòì lovené ryb; 15. po jédle pak ptal se Petra po tòìkrát, milujeli ho, potom mu beránky i ovce sv\$times\$, aby je pásl, poruãil, 18. a zpêsob smrti jeho pòedpovádál.

1:Potom <opát> zjevil se Jeúéó uáedlnékém u moèe Tiberiadsk\$times\$ho. A zjevil se takto:

2:Byli spolu óimon Petr a Tomáó, jenú sloul Didymus, a Natanael, jenú byl z Kány Galilejsk\$times\$, a synov\$times\$ Zebedeovi, a jiné z uáedlnéké jeho dva.

3:DÉ jim óimon Petr: PÈjdu ryb loviti. òekli jemu: PÈjdeme i my s tebou. I Óìi, a vstoupili na lodé hned; a t\$times\$ noci nic nepopadli.

4:A kdyú bylo jiú ráno, stál Jeúéó na bòehu. Nevádáli vóak uáedlnéci, by Jeúéó byl.

5:Tedy dé jim Jeúéó: Dětky, máтели jakou krmiãku? Odpovádáli jemu: Nemáme.

6:On pak òekl jim: Zavrzteú sět na pravou stranu lodé, a naleznete. I zavrhli <sět> a hned nemohli jé táhnouti pro mnoústvÉ ryb.

7:I òekl uáedlnék ten, kter\$times\$hoú miloval Jeúéó, Petrovi: Pán jest. A óimon Petr, jakú uslyóel, Úe Pán jest, opásal se po koóìli, (nebo byl nah,) a pustil se do moèe.

8:Jiné tak\$times\$ uáedlnéci na lodé plavili se, (nebo nedaleko byli od bòehu, asi okolo dvou set loket,) táhnouce sět <plnou> ryb.

9:A jakú vystoupili na bòeh, uzòeli òeðav\$times\$ uhlé a rybu svrchu poloúenou a chl\$times\$b.

10:òekl jim Jeúéó: Pòìneste z ryb, kterÛchú jste nalapali nyné.

11:Vstoupil <pak> óimon Petr a vytáhl sět na zem, plnou ryb velikÛch, <jichú bylo> sto padesáte a tòì. A aãkoli jich tak mnoho bylo, <vóak> neztrhala se sět.

12:òekl jim Jeúéó: Pojãte, obãdujte. úádnÛ pak z uáedlnéké neodváuìil se ho otázati: Ty kdo jsi? vãdouce, Úe Pán jest.

13:I pòìóel Jeúéó, a vzal chl\$times\$b, a dával jim, i rybu t\$times\$ú.

14:To jiú po tòetÉ ukázal se Jeúéó uáedlnékém svÛm, vstav z mrtvÛch.

15:A kdyú poobádváli, òekl Jeúéó óimonovi Petrovi: óimone, <synu> JonáóÈv, milujeóli mne véce neúli tito? òekl jemu: Ovóem, Pane, ty véó, Úe tã miluji. Dé jemu: Pasiú beránky m\$times\$.

16:òekl jemu opát po druh\$times\$: óimone JonáóÈv, milujeóli mne? òekl jemu: Ovóem, Pane, ty véó, Úe tã miluji. Dé jemu: Pasiú ovce m\$times\$.

17:òekl jemu po tòetÉ: óimone JonáóÈv, milujeóli mne?

I zarmoutil se Petr <proto>, Úe jemu òekl po tòetÉ: Milujeóli mne? A odpovádál jemu: Pane, ty znáó vóecko, ty véó, Úe tã miluji. òekl jemu Jeúéó: Pasiú ovce m\$times\$.

18:Amen, amen pravém tobã: Kdyú jsi byl mladóé, opasovals se a chodéval jsi, kams chtál; ale kdyú se zstaráó, ztáhneó ruce sv\$times\$, a jinÛ tã opáóe, a povede, kamú ty nechceó.

19: To pak povÁdÁl, znamenaje, kterou by smrtÉ mÁl oslaviti Boha. A to povÁdÁv, òekl jemu: PojÄ za mnou.
20: I obrÁtiv se Petr, uzÒel toho uÄedlnÉka, kterš\times\$hoÚ miloval JeÚÉÓ, an jde za nÉm, kterÚÚ i odpoÄÉval za veÄeÒÉ na prsech jeho, a byl òekl: Pane, kdo jest ten, kterÚÚ tÁ zradÉ?
21: Toho vidÁv Petr, dÉ k JeÚÉÓovi: Pane, co pak tento?
22: òekl jemu JeÚÉÓ: Chcili ho nechati, dokudÚ nepÒijdu, co tobÁ po tom? Ty pojÄ za mnou.
23: I vyÓla òeÄ ta mezi bratÒÉ, Úe by uÄedlnÉk ten nemÁl umÒÉti. A neòekl byl jemu JeÚÉÓ, Úe by nemÁl umÒÉti, ale <òekl>: Chcili ho nechati, dokudÚ nepÒijdu, co tobÁ po tom?
24: Toô jest uÄedlnÉk ten, kterÚÚ svÁdectvé vydÁvÁ o tÁchto vÁcech, a napsal toto, a vÉme, Úe pravš\times\$ jest svÁdectvé jeho.
25: Jestio pak i jinÛch mnoho vÁcÉ, kterš\times\$Ú Äinil JeÚÉÓ, kterš\times\$Ú kdyby mÁly vÓecky, <kaÚdá> obzvlÁÓtnÁ, psÁny bÛti, mÁm za to, Úe by ten svÁt nemohl pÒijÉti tÁch knih, kterš\times\$Ú by napsÁny byly. Amen.

Kapitola:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
-

19

20

21

Obsah Jm\$`times\$na VÁhy